

KOMMUNISTISK POLITIK

15.000 deltog i Europæisk Socialt Forums demonstration i Malmø lørdag den 20. september 2008.

PROFITJAGT DRÆBER

TEMA: FINANSKRISEN EKSPLODERER

Nr. 19

12. årg.

2008

26. september -

9. oktober

Stottepris 20 kr.

- Lad falde, hvad ikke kan stå s. 2 • Det borgerlige Danmark og krisen s. 3 •
- Ny sort mandag med gigantkrak og børspanik s.4 • Fra prolaps til kollaps s. 6 •
- Krisen i Danmark skærpes s. 8 • Budgetforlig i København s. 9 •
- Hvor sikkert er dit job? s. 10 • Aftørring s. 11 • Enver Hoxha 100 år s. 12 •
- Terrordom mod Fighters+Lovers s. 14 • Colombia pressede dansk domstol s. 15 •
- Bolivia i fare: Latinamerikansk front s. 16 • Bolivia: krise under udvikling s. 18 •
- Planlægning af kup mod Chavez s. 19 • Breve til kammeraterne s. 21 •
- Debat s. 22 • Ligelønskommissionen s. 24

Lad falde, hvad ikke kan stå

KOMMUNISTISK POLITIK

Når krisen først sætter ind, bevæger tingene sig ufattelig hurtigt, fra det ene jamrende klimaks til det andet: På syv dage var Wall Street, verdens finanscentrum, forvandlet til ukendelighed. 'Universets herrer' var ribbet for autoritet, de mægtige investeringsbanker med deres globale finansimperier var forsvundet, store kreditselskaber var overtaget af den amerikanske stat.

De første indgreb, ledsaget af beroligende erklæringer om, at økonomien grundlæggende var sund, viste sig totalt utilstrækkelige til at forhindre det amerikanske og globale finanssystem fra kollaps. Verdens mægtigste finansyrster måtte finde på noget, og de barslede så med Paulson-Bernanke Bankredningsplanen (efter hhv. den amerikanske finansminister og centralbankchef), som vil bruge 700 milliarder dollars på at opkøbe bankernes og kreditselskabernes dårlige lån og værdipapirer. Den foreslåede lov giver Henry Paulson uindskrænket og ukontrolleret magt til at handle med værdierne efter eget skøn, mens der ikke er en rød cent til de betrængte boligere, der desperat slås for at undgå at blive beboere i de teltbyer, der nu hastigt skyder op over det meste af 'Guds eget land'.

Det frie marked forvandlet til et én- eller fåmands økonomiske diktatur.

De dårlige lån og spekulationsforretningerne, der gav svimlende profitter under opgangen og uhørte bonus'er til direktørerne, overtager staten simpelthen. Skatteyderne betaler altså. De omformede investeringsbanker, som Henry Paulsons egen Morgan Stanley, bliver til holdingselskaber, som også fermover kan mæske sig i kraft af kreditterne. Ingen bliver holdt ansvarlig for den økonomiske katastrofe, som man har ført USA og verden ud under begejstrede halleluja'er for den vidunderlige og profitable kapitalisme.

Kritiske amerikanske kommentatorer kalder planen for 'den største og værste foræring siden en korrupt kongres gav hele landstrækninger til jernbanearonerne for halvandet hundred år siden'.

Da George Bush, A.P. Møllers og den globale finanskapitals foretrukne amerikanske præsident, der om nogen må betegnes

som hovedansvarlig for den globale finanskriser, annoncerede den ny redningsplan, mens han understregede, at det 'hastede' at få den gennemført, anbefalede han også sine allierede at gøre det samme, som USA gør.

Det gjorde han også, da han i 2001 opfordrede amerikanerne til at øge forbruget ved at stifte gæld. Han danske neolibérale allierede Anders Fogh fulgte trop, så snart han havde mulighed for det, og viste vejen til friværdisboommet. Da han også i 2001 indledte 'krigen mod terror' og angreb Afghanistan og i 2003 udvidede den med et angreb på Irak, var Anders Fogh stadig med. Mon ikke han også er det nu – og har sat gang i en 'redningsplan' for konkurstruede banker og kreditselskaber, som de danske skatteydere skal punge ud for.

Og hver gang der er fulgt trop har tingene bevæget sig fra slemt til værre. Fra potentiel krise til ren katastrofe. Det fulde omfang af katastroferne og deres konsekvenser for den brede befolkning står ikke engang klart endnu.

På bare en uges tid er nyliberalismens guru Milton Friedman på vej ud, mens Keynes gør come-back. De barskeste liberalister, med hang til minimalstat og krig, bliver pludselig de mest gavmilde spredere af offentlige penge til kriseramte finanshuse. Ingen påtager sig ansvaret for katastroferne, og ingen holdes ansvarlige.

Vi har nu den opfattelse, at ansvarlige krigsforbrydere skal stilles for en domstol, og at uansvarlige nyliberalister, der bortsvindler gigantsummer fra de arbejdende, bør straffes for det. De skal betale. Ikke mindst skal de belægges med særskatter, der kan inddrive de uhyrlige gevinster og honorarer, de har bevilget sig selv. Og der er masser af andre krav til de rige, de herskende, der skal stilles, herunder krav om kontrol og gennemskuelighed.

I teorien har liberalisterne udbredt sig om kapitalismens velsignelser og forkyndt: *Lad falde, hvad ikke kan stå!* Da det kom til stykket, skyndte de sig at give statstilskud til de mest rådne foretagender:

Lad falde, hvad ikke kan stå, er socialismens og revolutionens parole.

Redaktionen 23. september 2008

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement
Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30
Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk
APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (12-13 nr.) 310 kr.
År (25 nr.) 530 kr.
Institutioner
½ år 410 kr. - 1 år 690 kr.
Betales til
Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
Deadline næste nr. 03.10.08

Det borgerlige Danmark og krisen

En mindre regeringsrokade stjal for en kort stund overskrifterne om krise i forholdet mellem Dansk Folkeparti og EU. Den konservative formand, økonomiminister og vicestatsminister valgte at gå, knap et år inde valgperioden, mod at blive spidskandidat til EU-parlamentsvalget. Det må kaldes en ganske fornuftig beslutning, som statsministeren bør følge.

Hele den konservative stribe af ministre sad med ubekvemme sager. de gerne ville slippe for. Bendtsen efterlader økonomisk ruin. Brian Mikkelsen slap for sagen med det dybt forgældede TV2, som ingen vil købe. Lene Espersen, stjernearkitekten bag den kuldsejlede politireform, slap ud af ansvaret for et politivæsen, der tilsyneladende aldrig kan fange en eneste rigtig gangster eller finansspekulant, men altid kan finde en eller anden demonstrant eller indvanderer at banke løs på. Den hidtidige transportminister, Carina Christensen, overtager kulturministeriet, et område hun heller ikke har nogen viden om. Ansvarlig for nye nedskæringer på offentlig trafik og investeringer i motorvejsprojektoe blev dermed den gamle skandale Lars Barfoed.

Men forsøget på at få en stribe pinlige sager til at gå i glemmebogen ved at skifte ansigterne ud og tale om noget andet, giver kun en stakket frist, inden den bundløse finanskrisen på ny vil ryste hele regeringen.

Dansk Folkepartis misbrug af Dannebrog og pigegarde er i det forløbne år blevet suppleret med at stjæle sloganet "Giv mig Danmark tilbage" fra Natasja. Dets landsmøde blev åbnet med musik stjålet fra Richard Strauss. Mens formanden skridtede op til talerstolen afspillede temaet "solopgang", der i filmkunsten måske bedst kendes i sammenhæng med fredelige og humanistiske demokratiske idealer, bl.a. fra den aktuelle Wall-E.

Inviteret som gæstetaler hos Pia Kjærsgård var Jyllandspostens reaktionære Muhammed-hetztegnen Kurt Vestergaard, der begejstret brugte anledningen til at rose PET, politiet, ordensmagten – og Pia.

Landsmødet blev også brugt som en god anledning til at fortie problemerne i økonomien, både den globale og den danske. I stedet fremmanede Pia Kjærsgård sin yndlingstrussel om masseindvandring.

Den åbenlyse modsætning hos DF mellem at nægte immigrantarbejdere familieliv og erklære sig som 'den lille mands parti' er aldeles skinger. Løsningen på det kriseramte forhold til regeringen blev naturligvis et kompromis: EU og EU-domme og retningslinjer accepteres og krisen mellem unionen og folkepartisterne er afblæst. Til gengæld skal der strammes endnu mere på de fattigste af de fattigste flygtninge.

De skal mærke sulten piske.

Det er den besrøvelige sandhed om partiet med de "klare" principper imod EU, der forsvarer den lille mand.

Noget mindre pompøst tog landsmødet sig ud hos De radikale, det borgerlige parti der, under de sidste valg, har måtte lide den tort at se utro vælgere glide til det mere moderigtige Ny Alliance (nu Liberal ditto) og SF (nu Søvnalds ditto). De radikale har bemærket den økonomiske krise og fremkommer med forslag om, at danskerne skal arbejde noget mere. Derfor skal der igen pilles ved efterlønnen, der helst skal afskaffes, ellers synes Margrethe Vestager, at der skal sløjfes nogle traditionelle helligdage. Det store tema på dette partis landsmøde var dog 'blokpolitikken' og ulysten ved at binde sig til en regering sammen med SF.

I dette parti er der stadig en udbredt nostalgisk længsel mod tidligere tiders centrale parlamentariske placering og en positionen som partiet, der altid kan

true med at skifte side. På den anden side er en politisk størrelse der kalder sig 'centrumvenstre' og skulle omfatte radikale, socialdemokrater og SF ved at vinde frem i Danmark.

Dette 'centrumvenstre' har fået en tænketank, der skal tage kampen op med de nyliberale kæledægge Cepos. Denne hedder Cevea og har et tilhørende tidskrift under navnet Vision. Bladet blev oprindeligt lanceret tilbage i 2005 af den socialdemokratiske studenterorganisation Frit Forum, men projektet er nu blevet relanceret med en bestyrelsen af afgåede politikere fra De Radikale, Centrumdemokraterne og Socialdemokraterne, mens de tilknyttede 'tænkere' alle ligner den 27-år unge, håbefulde studenterredaktør.

Deres programerklæring kan koges ned til følgende påstand: Politik er idékamp, og deres analyse viser, at den konkurrerende tank Cepos er den eneste, der tager idékampen seriøst - altså indtil nu, forstås.

Tænketanken er fyldt til randen med forvirring. Der er plads til alt og alle fra Attacs forestillinger om at modernisere Marx og reformistiske drømmerier fra SFs nye håb Mattias Tesfaye, der er kendt som en progressiv faglig aktiv. Man propagerer forestillingen om den flinke kapitalis, der tjener penge på såkaldt etisk og bæredygtig virksomhed. Et firma, der har givet medarbejderne to timer fri om måneden til frivilligt arbejde, fremhæves som forbillede.

Bagom tankeeksperimentariet findes der en forestilling om, at fremtidens partipolitiske landskab vil blive yderligere reduceret til at ligne den amerikanske model med to blokke, der repræsenterer varianter over det samme tema.

Det borgerlige Danmark – fra højre/ultrahøjre til centrumhøjre over radikalt centrum til centrumvenstre – er tilsyneladende helt og aldelesenige om at forbigå den kendsgerning, at den førte politik har virkelige konsekvenser. At krisen betyder massearbejdsløshed, problemer med at holde ungerne med mad og regningerne fra døren, og at milliarderne bruges på krig, død, ødelæggelse og profitsikring. *fsk*

Global krise: Ny sort mandag med gigantkrak og børspanik

Af Klaus Riis

Det sker altid om efteråret og på en mandag, der går over i historien som sort. Depressionens, sorgens og uigenkaldelighedens traditionelle farve. Børskrakket den 'sorte mandag' i 1929 (28. oktober) var starten på den store kapitalistiske krise, der rystede en hel verden. Først 58 år senere blev den overgået af historiens største kursfald på børsene med den 'sorte mandag' den 19. oktober 1987, da Dow Jones faldt med 22.6 pct. og andre børser dykkede længere endnu.

Den 'sorte mandag' i 2008 faldt den 15. september. Denne dag vil gå over i historien som den panikprægede afslutning på det internationale krigsboom med en kunstig oppustet finanssektor, der blev pisket frem efter 9/11 2001, og som starten på en ny global krise- og depressionsperiode, som bliver langvarig. Kursfaldet på børsene var ikke rekordstore, men de største siden 11. september, og det fortsætter tilsyneladende.

Mandage er særligt udsatte, fordi det i løbet af den forudgående weekend kommer til at stå klart, at en gigantisk rystelse er på vej. Aktiemarkedene går i panik. Søndag stod det klart, at USAs fjerdestørste bank, Lehman Brothers, ikke ville blive reddet af statsintervention på skatteborgernes regning, som det er sket indtil nu. Det var tilfældet med de to store, insolvente realkreditselskaber Fannie May og Freddie Mac, der blev reddet af staten i den fri markedsøkonomis hjerteland så sent som i sidste uge, og med den mindre, kriseramte investeringsbank Bear Sterns tilbage i marts måned.

Den amerikanske regering og finansstop besluttede at lade Lehman Brothers falde. Mandag måtte den indgive konkursbegæring i historiens største bankkollaps. Samme dag blev det gigantiske finansselskab Merrill Lynch blev på fallittens rand overtaget af Bank of America, mens det kom til at

stå klart, at det kæmpemæssige American International Groups (AIG) - verdens største forsikringsselskab og den 18. største virksomhed i verden - reelt er fallit. Det er nu giganterne, der vakler og falder.

Mange andre store og mellemstore selskaber, og selvfølgelig små i uoverskuelige mængder, er i farezonen.

Krisehjælp til kapitalen

Ikke mindst de aggressive aktører på de kriseramte boliglånsmarkeder er særlig udsatte. Det er kort sagt de usikre lån, der ikke kommer hjem, som har skabt en akut likviditetskrise i de kriseramte banker og finansselskaber. Disse kan ikke låne i andre banker, eller har svært ved det og kun til skyhøje renter. Når der er mangel på likvide midler og knaphed på penge, stiger udlånsrenten. Det gør ikke bare ondt på almindelige boligkøbere og bankkunder, mens også på de hårdt spændte virksomheder.

Ved at kaste milliarder af dollars (eller andre møntfodder) ind i lånemarkederne søger centralbankerne med dyre statspenge at holde renterne i ro. Det udskyder nogle akutte kriser og fallitter, men kan ikke gøre det i længere

tid. For bag det hele ligger et ødelæggende faktum: Disse selskaber er ikke solvente. Deres kapitalbeholdning og værdier kan ikke indfri deres gæld.

Den ukontrollerede finanssektor med de enorme spekulative formuer er den ny store kriser første og spektakulære ofre. Det fremhæves nu beroligende i borgerlige medier, at der er stor afstand mellem aktie- og finansmarkederne, hele den absurde spekulationsøkonomi, og så den 'virkelige økonomi', den reelle produktion. Men der er også en sammenhæng, og den er dyster. Finanskrisen vil accelerere den overproduktionskrise i den virkelige økonomi, som er sat ind.

Recession i USA og Euroland

Store globale økonomier som den amerikanske og økonomien i Euroland er allerede i recession. Det er ikke bare byggeriet, der går i stå, eller medarbejderne i finansvirksomhederne, der skal søge nyt arbejde. Det breder sig til andre dele af økonomien. Den købedygtige efterspørgsel falder. Store bilproducenter er i krise. IT-branchen står igen for tur. Det russiske aktiemarked

er gået på røven og det førende aktieindeks Micex er halveret siden maj måned. Det er kun et spørgsmål om tid, før det kapitalistiske Kina for alvor mærker krisen.

Den internationale økonomi, spekulationsøkonomien indbefattet, er mere sammenflettet end nogensinde før, mere end i 1987, langt mere end i 1929. Der findes ikke en plet på jorden, hvor ikke den kapitalistiske økonomis love gælder. To japanske banker var hovedinvestorer i Lehman Brothers, og det forlyder, at det kapitalistiske Kina, som er med til at holde den amerikanske dollar oppe og finansiere Bush's krigs-eventyr, var den største investor i Fannie May og Freddie Mac, og at Kina lagde pres på den amerikanske regering for at 'redde' dem ved at true med at trække tæppet væk under dollaren.

Følggevirkningerne af den sorte mandag i september 2008 bliver enorme, kaotiske, og virkelig universelle. Det er indledningen til et nyt mareridt, hvor den globale herskende klasse vil søge at vælte krisens byrder over på det store flertal, og hvor den igen vil indlede nye krige for at undslippe krisens katastrofale konsekvenser. I imperialistiske lande som USA og EU for at aflede befolkningerne fra den virkelige elendighed med reallønsfald og voksende fattigdom, nedslidt 'velfærd' og kriminelle kolonikrige..

Regeringerne og de borgerlige medier vil omhyggeligt undlade at oplyse om den virkelige situation og de mere end dystre udsigter. Der lades som om den globale kapitalistiske økonomi er sund og de nationale økonomier er i stand til at overvinde 'vanskelighederne'. Den danske økonomi er 'robust', gentager den nyudnævnte finansminister Espersen. Det kan man så tror på.

Krigsboom og krigsfallit

For godt to år siden, da Danmark kunne købe hele verden, skrev Kommunistisk Plads på lederplads:

"Bushs krig mod terror og besættelserne af Afghanistan og Irak og Israels i høj grad amerikansk-finansierede krig mod palæ-

stinenserne og Libanon har 'sat gang i økonomien' og skubbet det almindelige kapitalistiske, cykliske opsving fremad. USA og Danmark er ramt af et krigsboom. Et særligt træk ved dette har været de vanvittigt voksende priser på fast ejendom. Boligmarkedet blev overophedet – og i en hidtil uset grad - i de fleste imperialistiske lande.

Der findes en bagside af medaljen – og den kommer til at fylde rigtigt meget, når boblerne brister og boom'et går væk. Det er aldrig blevet ved med at gå 'ufatteligt godt' for den kapitalistiske økonomi ret længe ad gangen, sjældent mere end nogle få år. Så kommer nedturen, massefyringerne, de eksploderende offentlige udgifter til reservearbejdsløshedshæren o.s.v.

Ingen kan forudsige nedturens præcise start. Måske er den allerede i gang. Både i USA og Danmark flader boligmarkederne ud. I USA ser nedturen ud til at blive dramatisk. (...)30 pct. af alle jobs i USA siden den sidste recession i 2001 (lige op til 'krigen mod terror') er relateret til boligboom'et – og vil gå tabt når det forsvinder. Et sammenbrud i det amerikanske ejendomsmarked vil have enorme virkninger

på verdensøkonomien."

(*'Krigsboom – hvor længe?'*,
Kommunistisk Politik 16, 2006)

'Har du tillid til holdbarheden af Bush- og Fogh-økonomien?', spurgte den til slut.

Hvem mon svarer ja i dag?

Det er værre, end du tror. Meget værre.

Irak-krigen slog bunden ud af amerikansk økonomi

Den amerikanske økonom, nobelpristageren Joseph Stiglitz, har som tdl cheføkonom i Verdensbanken og formand for rådet af økonomiske rådgivere for den amerikanske præsident været med til at gennemføre neoliberalismens asociale økonomiske politik på globalt plan.

Men han stod af, da det kom til at gennemføre den med militærmagt, og har i særdeleshed kritiseret Irak-krigen i bogen *"The Three Trillion Dollar War - The True Cost Of The Iraq Conflict"*, hvor de nuværende og indbyggede omkostninger ved krigen beregnes til 3 BILLIONER dollars.

Til BBC siger Stiglitz:

"Krigen i Irak var dårligt planlagt. Det slog bunden ud af statskassen, at USA var tvunget til at blive i landet i lang tid. Krigen var for dyr, og det skabte et underskud på statsfinanserne. For at dække dette underskud

måtte regeringen optage lån."

"Rentestigningen, der opstod som følge af det underskud, der var på statsfinanserne efter krigen, førte til, at boligejernes huslån blev dyrere. De måtte gå fra hus og hjem. Og dermed var bankerne i krise," siger nobelprismodtageren.

Finanskrise: Fra prolaps til kollaps

Af E. Holemast

Det norske marxistisk-leninistiske tidsskrift Revolusjon kommenterer den rasende finanskrisen, og ikke mindst dens konsekvenser på denne side af Atlanten

Finanskrisen raser videre, og bliver stadig mere omfattende. Faktisk er den allerede den værste i 80 år, og vi har langt fra set slutningen endnu. Det vedgår til og med Alan Greenspan, indtil for nylig chef for den amerikanske centralbank Federal Reserve

På denne side af Atlanten er vi allerede ude af starthullerne. Den europæiske centralbank har pumpet nye 30 milliarder euro ind i finanssystemet i et forsøg på at stramme teltbardunerne, mens Bank of England har indskudt 5 milliarder for at afværge nye jordskælv i det allerede vaklende britiske bolig og finansmarked.

Tømmermænd på børsen

Olieprisen er i færd med at "normalisere" sig og er krøbet godt ned under 100 dollar pr tønde. Det slår særlig hårdt ud på Oslo Børs. Børsakroberne tær sig, som om de har 2 i promille, mens kursfaldet på enkeltaktier ligger på tocifrede procenttal. Alene statens noterede aktieportefølje på Oslo Børs blev decimeret med 23 milliarder kroner på en enkelt handelsdag, den 15. september.

Det meste skyldes, at USA er gået på en længe varslet grundstødning, som hænger tæt sammen med landets enorme budgetunderskud og en kunstig drevet højkonjunktur siden 2002. Efter 11. september 2001 opfordrede Bush & Co amerikanerne til at bruge flere penge end nogensinde før. Det har de gjort, men eftersom amerikanernes lønninger er gået ned, er forbruget finansieret gennem mere eller mindre rådne lånepakker og kreditkortsgæld. Foreløbig er

det blot den første, som har slået ud for alvor, kreditkortmarkedet opbygger sig i mellemtiden til en kategori fem orkan. Når amerikanerne ikke klarer at betale afdragene, tyr de til kreditkortet for at få et midlertidigt pusterum.

De "bundsolide" amerikanske banker og kreditinstitutioner braser sammen én efter én. Tre af de fem største investeringsbanker er enten gået konkurs opkøbt til spotpris eller midlertidig reddet af statsintervention. Bear Sterns, Freddie Mac og Fannie Mae har nu fået følge af Lehman Bros og Meryll Lynch, mens verdens en gang største forsik-

ordenen i den amerikanske præsidentvalgkamp, for at sige det sådan. Bush-administrationen sprøjter et par milliarder dollar ind for at redde realkreditselskaberne Freddie Mac og Fannie Mae. Det kommer til at mærkes å pungen for de amerikanske skattebetalere, og kommer på toppen af de vanvittige rustningsomkostninger. Den eneste "sunde" del af den amerikanske økonomi er det militær-industrielle kompleks, som har garanteret afsætning for sine produkter.

Gældsfølden klapper sammen

Én ud af ti amerikanere klarer ikke og indfri sin boliggyld. Selv om det ser værst ud i USA, så er store dele af Europa allerede ramt af den samme krise. Det er en uundgåelige følge af den lovpriste globaliserede økonomi, hvor bankerne ejer hinanden (og hinandens gældsfordringer) på kryds og tværs over landegrænser. Amerikanske banker ejer også store andele i en række europæiske industrikoncerner, ikke mindst flere norske. Og norske banker låner penge ud til europæiske og amerikanske ditto.

Milton Friedman: Falden guru

ringsselskab American International Group har stillet sig i køen af de som bønfalder centralbanken Federal Reserve om redningspakker. (Den 21. september fik disse følge af de to øvrige store investeringsbanker Goldman Sachs og Morgan Stanley, som blev omdannet til almindelige banker, KP)

Gårdagens finansgenier står ribbet tilbage i krisetider. Der forelå i sommer planer om at opstille et monument over nyliberalismens guru Milton Friedman ved universitetet i Chicago. Chancerne øges for at planerne bliver skrinlagte. Selv præsident Bush og finansminister Paulson har måttet hive Friedmanns monetarisme overbord. Skattelettelse står ikke øverst på dags-

I Spanien, England og Danmark er bunden faldt ud af dele af boligmarkedet. Banken Northern Rock måtte reddes af den britiske stat. I Danmark er ærværdige Roskilde Bank brudt sammen. Den islandske finanskapital har ekspanderet med usandsynlig ekspresfart af et lille land at være, og mange stiller spørgsmålet hvor længe Glitnir og Kaupthing - som er stærkt til stede på de nordiske bankmarkeder - vil klare at stå oprejst i finansorkanen. Et er sikkert: Det stopper ikke her. Parallelt ser de største bankmonopoler sit snit til at vokse sig endnu større, når rivaler kommer på udsalg. Deutsche Bank sikrer sig i disse dage en 30 procent andel i den tyske postbank, hvad der i realiteten er en overtagelse.

Norske statsfinanser har selvsagt helt andre muskler til at stå imod med end

tilfældet er i mange andre lande. Spørgsmålet er bare om musklerne kan og vil blive brugt. Men det vil uanset hvad blot i begrænset grad hindre faldet i boligpriserne og renteforhøjelser. For det som stater giver finanskapitalen med den ene hånd for at trække dem ud af krisen, kommer den på en eller anden måde til at snuppe fra almindelige arbejdende med den anden gennem øget skattetryk, højere egenandele osv. DnB NOR kan troligt afskrive 145 millioner, som var lånt ud til Lehman Bros. (*DnB NOR er Norges største finanskoncern, som blev dannet i 2003, efter en fusion mellem finansgrupperne DnB og Gjensidige NOR, KP*). De som får svien er selvfølgelig bankkunderne. DnB har allerede varslet en stigning i sin boliglånsrente., foreløbig med 0,3 procent. Det er mindre end 20 år siden DnB i praksis blev gjort til statsbank med skattebetalernes penge. Med opgangstiderne overlod den statslige fællekaptalist igen arenaen til privatkapitalen, for at denne kunne stikke af med maksimal fortjeneste. Der er ingen grund til at se bort fra en mulig gentagelse af dette scenarie. Lånkunderne og skattebetalerne, det vil sige almindelige mennesker, bliver under alle omstændigheder taberne i dette system. Enten bliver de flået af privatkapitalen, eller de flåes mere indirekte af kapitalistenes stat, når den går ind for at rage kastanjerne ud af ilden for finanskapitalisterne.

Hvor blev 'det selvregulerende marked' af?

Man skal have en rigtig dårlig kortttids hukommelse, hvis man ikke har hørt, at økonomien går fremad så det triller derudad og vil fortsætte med det, såfremt bare det offentlige holder sig væk og helst sænker skatter og afgifter på "den arbejdende kapital". De sidste tiår er de fleste af de buffere, som blev indført efter lærdommen fra depressionen i trediverne, blevet afskaffet med organer som Verdensbanken, IMF og WTO som redskaber. Nu hører vi mindre om det frie markeds fortræffelighed. I krisetider er pludselige statsindgreb overfor det private markeds vilde spekulationsfest helt i sin orden. Jo mere finansministrene lover i milliard-

garantier og jo mere centralbankerne intervenerer, desto højere applauderer børsmæglerne.

Vi kan ikke at modstå fristelsen til at gengive, hvad en fornuftig amerikansk præsident sagde om bankernes rolle. Eftersom det er en fornuftig udtalelse, er den også 200 år gammel.

"Jeg mener at bankinstitutioner udgør en større fare for vores friheder end stående hære. Hvis det amerikanske folk nogen sinde lader private banker

kontrollere pengepolitikken, først gennem inflation, derefter ved deflation, vil bankerne og storkoncernerne som gror op omkring (bankerne) frarøve folket al sin ejendom indtil deres børn vågner op hjemløse på det kontinent deres fædre har erobret."

Thomas Jefferson (1743 -1826), brev til finansminister Albert Gallatin (1802)

I dag vågner millioner af amerikanske børn til tvangsunderkastelse og et mæglerskilt med "For sale" fasttømret på døren. Jefferson var den tredje præsident i USA og hovedforfatter til den amerikanske uafhængighedserklæring. For ham var ikke socialisme noget alternativ, Men for arbejdsfolk som står i permanent fare for gældsslaveri og underkastelse er det den eneste langsigtede redning.

Overs af KP efter Nettmagasinet Revolusjon

Irak, Afghanistan, Iran:

Hvem betaler? Hvem høster profit?

Næsten 4200 amerikanske soldater er døde i Irak, og næsten 900 i Afghanistan. Ingen af direktørerne i Halliburton., Exxon eller Morgan Stanley har mistet en datter eller søn i disse krige, fordi soldaterne rekrutteres fra arbejderfamilier, heraf uproportionalt mange fra farvede lokalsamfund. Pentagon drager fordel af mangelen på uddannelses- og jobmuligheder til at henvende sig specielt til disse med falske løfter om penge til universiteter og jobtræning.

Mange veteraner som vender hjem fra Irak og Afghanistan lider af fysiske og psykologiske skader, men finder ud af, at veteranhospitaller nedlægges, hjælpeprogrammer beskæres, og lokaliteterne er beskidte, underforsynede og underbemandede.

Ifølge CostofWar.com har Irak-krigen kostet mere end 550 milliarder dollars. Disse penge er stjålet og røvet fra de arbejdende. Vi har brug for disse penge til skoler, jobtræning, sundhed, til at reparere vor faldefærdige infrastruktur, til genopbygning af Golf-

kysten, og meget andet.

Mens olieselskaber høster rekordprofitter ryger priserne på benzin, fyringsolie, købmandsvarer og andre fornødenheder i vejret med raket fart.

Samtidig vokser krisen med tvangsauktioner og fagedudsættelser. Washinton bruger milliarder på krig og på at redde banker, mens arbejdende mennesker smides ud af deres hjem.

Især i vanskelige økonomiske tider, arbejder Wall Street og de borgerlige medier på overtid for at splitte os. De vil have at vi lægger skylden for krisen på Irak eller Iran eller på indvandrere, i stedet for at forene os på imod de selskaber, som profiterer, mens arbejdende mennesker bløder. Nu må vi mere end nogensinde stå sammen i solidaritet mod racisme, sexism, homofobi, og alt det andet de prøver at splitte os med.

Stop War On Iran

Krisen i Danmark skærpes

At Danmark er meget hårdt ramt af den globale finanskriser er der stadig nye tegn på. En stribe banker trues af konkurs. Roskilde Bank var langt fra en enlig svale. Den blev fulgt af den lille EBH-bank, der også blev reddet. Og nu har 'gode kræfter' sat sig sammen for at redde flere konkursboer ud af suppedasen – på skatteydernes regning.

Nationaliseringen af Roskilde Bank kan komme til at koste mere end 3000 kr. pr. næse. Omkring 79 store kunder havde tilsammen lånt 16,8 milliarder til

investeringer i luksusbyggeri og spekulation. Disse penge anses for tabt på gulvet, da det store boligboom brat fik en ende. Gælden bliver lagt på de kommende generationer.

I løbet af de sidste uger er to banker blevet solgt, Lokalbanken i Nordsjælland med 200 ansatte blev købt af Handelsbanken. Nykredit har kig på Forstædernes Bank med 600 ansatte. De to fusioner sker med henvisning til, at det er blevet vanskeligere at låne penge på det internationale lånemarked. Den danske banksektor har gæld for mere end 500 mia. i udenlandske banker, lån der for størstedelen skal genforhandles i løbet af de kommende 5 år. Andre har begyndt prikkerunden.

Saxo Bank vil skille sig af med en tredjedel af de ansatte. Ny effektiviseringsplan forlyder det.

De forgældede danske banker, der

spekulerede i hurtige profitter, da låne-markedet var yderst liberalt, anses nu i international sammenhæng for meget dårlige papirer – og det er en af baggrundene for de beredvillige redningsaktioner for 'småbankerne'. Vejene til udenlandsk kapitaltilførsel skulle nødtigt spærres også for de store som Danske Bank, Jyske Bank eller Nordea.

Dominoeffekten: Spekulanterne går ned

Efter Roskilde Bank endelig lukkede kassen var det kun et spørgsmål om tid, førend nogle af de relativt få, men store, spekulanter begyndte at gå ned. I begyndelsen af september blev Steen Gudes koncern Stones Invest erklæret konkurs, med en gæld på 2,5 mia. Roskilde Bank ville ikke låne selskabet flere penge, og ingen andre trådte til.

Blandt de mange kreditorer var den lille EBH-bank, der i første omgang nedskrev det forventede overskud med 100 mio. kr., alt imens bankens direktør forsikrede, at det ikke var noget alvorligt. Efter en uge i tænkeboksen med stærkt vigende aktiekurs gik banken til bekendelse (22. september) og erklærede sig teknisk insolvent. Der var ikke flere penge i kassen, og det forventede overskud blev nedskrevet til 0 kr.

Straks gik nationalbanken igen ind i en redningsaktion af en bank.

Dette selvom der er tale om en mindre bank og en forudsigelig følgevirkning af lån til spekulation, oven i købet til nogle af de samme kunder, der gav Roskilde Bank problemer.

EBH-Bank tegner et tilsvarende mønster af balancegang på kanten af landets lemfældige love som i Roskildesagen. F.eks. er lån blevet aftalt på tilfældige steder ude i byen. Der er stærk mistanke om insiderhandel, der nu undersøges.

Finansrådets direktør Jørgen Howitz understregede igen sit vanlige omkvæd til aktionen: "Den danske finansielle sektor er grundlæggende sund".

Det er der ingen som helst grund til at tage for gode varer.

Fleere banker er i store problemer og

USAs gældsorgie

Finanspanikken, som stormer henover kloden er vanvittig kompleks, men årsagen til den værste finanskriser siden 1930'ernes Store Depression er klar.

Amerika har i to årtier væltet sig i gæld. Den amerikanske nationalgæld er nu dobbelt så stor som dens nettoværdi. Fra 'Universets herrer' på Wall Street, de mægtige finansgiganter som Goldman Sachs, Merrill Lynch, Lehman, og Morgan Stanley, til de mest beskedne boligejere blev det amerikanske gyldne motto: 'Lån til op over halsen, og sats på væddemål'.

Det traditionelle regulerede bank-system blev skubbet til side af Wall Streets finansgiganter, som skabte deres egne penge i form af komplekse sikkerhedsgarantier og handlede som gale med disse eksotiske redskaber og lånte hensynløst på dem uden megen regeringsregulering eller indsyn.

Som Kevin Phillips peger på i sin profetiske bog *Bad Money* blev Amerikas vigtigste forretning uproduktiv finans. Fremstillingsvirksomhed faldt til kun 12 % af BNP. Wall Street

giganterne blev sjofelt rige alene ved at cirkulere papir. Oppustede eller halvt værdiløse

pantebreve voksede i fupværdi på hvert eneste trin af handelsprocessen.

Wall Street fik så godt som lov til at trykke penge og forhandle giftige pantebreve over hele jorden, fordi de store finanshuse og lederne af investeringsforeningerne opkøbte politikerne fra begge partier.

Lige så vigtigt var det, at den kolossale finans- og boligboble, som blev skabt på denne måde, blev hyldet af Bush-administrationen som et positivt bevis på den republikanske frie markeds-filosofi og den sande vej til velstand. Mere forsigtige europæiske og canadiske bankfolk blev affærdiget af de republikanske brystknusere som finansmæssige tøsedrenge.

Denne pyramidespils-operation fungerede så længe markedet blev ved med at gå op. Da musikken hørte op – katastrofe.

Eric Margolis, Toronto Sun

ser ud til at blive opkøbt eller gå fallit i de kommende uger og måneder.

Hemmelig 'redningsplan'

Tirsdag den 23. september står det klart, at det kun er et spørgsmål om ganske kort tid, før de næste krak dukker op. Rygterne spreder sig om, at et meget stort indgreb – en omfattende 'redningsplan' – er på vej. Nationalbanken og Finansrådet er sammen ved at konstruere et historisk beredskab, der skal redde den danske finanssektor, lyder rygten, som viderebringes i Børsen og andre aviser.

Den grundlæggende sunde direktør Jørgen Horwitz bekræfter over for børsen.dk, at "gode kræfter" satte sig sammen op til weekenden for at drøfte den alvorlige situation for de danske banker.

Ifølge flere aviser er man ved at konstruere et likviditetsberedskab, der skal redde en række mindre banker fra at kollapse.

Det vil koste danske skatteyderes kassen.

Usikkerhed breder sig

Problemerne breder sig særligt til de dele af aktiemarkedet, hvor det gerne er ganske få personer der sidder på ganske store aktieposter. Der er f.eks. gået sport i at bruge penge på underholdnings- og mediebranchen som fodboldhold eller Nyhedsavisen. Avisen er lukket, FCK og andre klubber på aktiemarkedet kan på samme måde forsvinde fra den ene dag til den anden, fordi en eller anden spekulant går konkurs.

På boligmarkedet ser det ud til at priserne vil fortsætte med at falde en rum tid endnu, hvilket har sat 6000 boligsælgere i det problem, at de er låst med to huslejer, fordi de har købt ny bolig uden at få den gamle solgt. Det viser en opgørelse foretaget af ejendomsmæglerkæden EDC.

Fogh-regeringen og det borgerlige Danmark vil ikke tale om krisen. Den skal ties ihjel, mens almindelige danske skatteydere igen skal punge ud til profitedning og profitsikring.

Men den er dyb, og den er først lige ved at vise sig.

fsk

Budgetforlig i København:

Forringelser i vente

Det netop indgåede budgetforlig mellem socialdemokraterne og de borgerlige på Københavns Rådhus, indeholder forringelser for dagsinstitutionsområdet.

Overborgmester Ritt Bjerregaard udtalte under forhandlingerne, at der ikke vil komme besparelser på børneområdet i 2009. Det viser sig nu ikke at holde stik.

Manglende anlægskroner til byens unge

Ved at give skattelettelser på ca. 30 kr. om måneden må kommunen udskyde helt nødvendige anlægsprojekter. Blandt andet bliver udbygningen af klubpladser udskudt. Dermed kan kommunen ikke opretholde pasningsgarantien for de unge mennesker i byen.

"Det står i skærende kontrast til det behov som byen har, hvor netop gode klubtilbud til de unge er stærkt nødvendigt," siger Jan Hoby, forretningsudvalgsmedlem i LFS, Landsforeningen for Socialpædagoger.

Udskydelse af eksisterende byggeprojekter

Københavns institutioner har gennemgået store omlægninger det seneste år. Mange institutioner har skullet sammenlægges, og det har krævet ændringer i bygningerne. Med skattelettelser finansieret af anlægsmidler, stopper tilførslen af penge til byggeprojekterne helt i 2009. Der mangler konkret over 50 mio. kr. til disse projekter i 2009.

"Det er helt urimeligt over for de institutioner, der er i gang med at ændre deres bygninger og overfor de institutioner, der skal i gang med det," siger

Henriette Brockdorff, formand for BUPL Hovedstaden

Fritidshjem

Med budgetforliget laves der besparelser på fritidshjemmene ved at de børnehavnebørn, som kommer i fritidshjem fremover ikke får penge med sig til pasning hele dagen, men kun den halve dag.

Endvidere er selve fritidshjemmenes fremtid blevet usikker med forliget. Fremover er nybyggeri af 6-10 års institutioner ikke fritidshjem men den københavnske udgave af SFO'ere - KKFO'ere. Dette er stik imod ønskerne fra såvel forældre som pædagogisk personale.

Økonomisk sikkerhedsnet under institutionerne

Budgetforliget fjerner det økonomiske sikkerhedsnet, som i øjeblikket er spændt ud under institutionerne. Fremover bliver institutionerne ramt hårdt, hvis der ikke er det nødvendige antal børn i lokalområdet.

Budgettet ikke i balance

Med forliget skubbes en række nedskæringer over til de enkelte udvalg. Budgetforliget indeholder besparelser, som Ritt Bjerregaards egen økonomiforvaltning anser som tvivlsomme, samt der er underfinansiering af den kommende obligatoriske madordning. Budgetforliget lægger ansvaret for nedskæringerne over på udvalgene selv. Med denne øvelse med tvivlsomme besparelser og nedskæringsansvaret i de enkelte udvalg, er budgettet ikke i balance.

BUPL Hovedstaden

Lønmodtagernes Garantifond på overarbejde

Lønmodtagernes Garantifond (LG) mærker nu den internationale og danske finanskrise puste den i nakken. Siden årsskiftet har fondet måtte udbetale lønnen til 9500 lønmodtagere ansat i konkursramte virksomheder. Hvilket svarer til en stigning på 33 procent i forhold til samme periode sidste år. I perioden er en række ejendomselskaber gået konkurs, og det trækker underleverandører med ned.

- Jeg frygter, at vi kan få et chok på ledigheden, dvs. at vi på relativ kort sigt kan opleve, at der kommer markant flere ledige i Danmark, udtaler cheføkonom i Handelsbanken.

Krisen rammer nu industrien

Finanskrisen berører i høj grad industrien. Det kan man se ud af antallet af ansatte som er sendt på arbejdsfordeling er i kraftig stigning. I august måned og første halvdel af september måned har 20 arbejdsgivere søgt 3F's Industrigruppe om at sende et antal medarbejdere på arbejdsfordeling. Det er næsten lige så mange som i hele første halvår. Endvidere kommer ansøgningerne tidligere på året end normalt, skriver Fagbladet 3F.

"Det er et sikkert krisetegn. I stedet for at skride til fyringer med det samme, sender man folk på nedsat tid i håb om, at der venter nye ordrer om hjørnet. Men ofte ser vi desværre, at næste skridt er regulære afskedigelser," udtaler Bjarne Mortensen, 3F.

Krise på familiernes madbudgetter

I takt med de vanvittigt stigende udgifter til mad og transport er den arbejdende del af den danske befolkning tvunget til at vende og dreje hver øre og se, hvor der kan spares. Det kan man også aflæse ud af, at danskerne handler mere og mere i discountforretninger. De større varehuse har det sidste halvår indført discountpriser i forsøget på at fastholde deres kunder..

Krisen er her, arbejdsløsheden er på vej Hvor sikkert er dit job?

Arbejdende og arbejdsløse mangler tillid til fremtiden, fremgår det af forskellige målinger. Det kan der gøres noget ved

Endnu kan man høre ekkoet fra tidligere finansminister Thor Pedersens 2 år gamle udsagn. Ør i hovedet i Friværdi-Danmark foregav han, at det *gik* så forrygende, at "*vi snart kan købe hele verden*". Og så ikke længe efter banker den skjulte virkelighed bag det kapitalistiske korthus ubønhørligt på døren med bankkrak og virksomhedslukninger. En kriseudvikling, som blot er i sin vorden og ikke kan undgå at medføre masse arbejdsløshed.

Ser vi på den seneste tids udvikling så har hver dag sin nye udmelding om krak, konkurs og lukninger. Lige nu fyrer Saxobank en tredjedel af de ansatte, og byggeindustrifirmaet Velux på Fyn varsler lukning af fabrikken her.

Den sidste opgangskrigsførelse

Mens de internationale og danske kapitalistiske korthuse er ved at ramle, forsøger man sig endnu i kamp med tiden med varianter af denne psykologiske opgangskrigsførelse. Den meget afholdte efterlønsordning får stadig skyld for "manglen" på hænder og undergraves stadig mere. Senest sker det som optakt til De Radikales landsmøde, hvor undergravningen skal ske ved at halvere efterlønnen og med krav om fjernelse af fridage som St. Bededag og 1. maj.

Men jo mere krisen og arbejdsløsheden udvikler sig, jo mere modstand vil sådanne reaktionære initiativer uundgåeligt møde.

- Nu må politikerne meget gerne lære at styre sig. Allerede inden de sidste stramninger i efterlønnen er trådt i kraft, ser vi en række politiske kræfter næsten overgå hinanden i et had til efterlønnen. Det er forstemmende at se på, hvordan politikere deltager i et stort velfærdsforlig, der kraftigt forringer

efterlønnen, med den begrundelse at man vil skabe ro om velfærden.

Og så ser man de samme politikere fortætte angrebene på efterlønsordningen. Og nu i det radikale tilfælde suppleret med trusler om at inddrage fridage som bededag, pinsedag og 1. maj," udtaler forbundsformand Dennis Kristensen fra FOA.

Det er selvfølgelig en positiv udmelding. Men den forsures unægtelig af, at Dennis under storkonflikten i foråret solgte den massive mobilisering for peanuts – og indgik en overenskomst, der har reallønssald for FOA-medlemmerne og andre offentligt ansatte som konsekvens.

Skingre råb om flere hænder

Mens stadig flere frygter og forventer massefyringer fortsætter regering og arbejdsgiverne med deres skingre og tomme råb om at der må gøres noget for at sikre mange flere hænder. Der skal arbejdes længere, retten til dagpenge skal afkortes, efterlønnen skal væk og import af udenlandsk arbejdskraft er nødvendig for at "sikre velfærden".

Helt aktuelt sætter regeringen turbo på at få gennemført et yderligere angreb på dagpengesystemet med en liberalisering og individualisering i forsøget på at afskaffe enhver solidarisk ordning og mere og mere overgå til individuel forsikringsordning på bekostning af dagpengeperioden og de lavestlønnede.

Hvor havde det for arbejderklassen været ulige meget lettere, såfremt det var borgerskabet og dets hjælpere egentlige dagsorden, som blev kanoniseret:

" For at vi lettest muligt kan gennemføre yderligere angreb på tilkæmpede ordninger og lønninger må vi gøre noget ved arbejdsløsheden i Danmark. Den er alt for lille, En arbejdsløshedshær, der banker på døren, er et must."

Der må gøres noget: Derfor planen om masseimport af arbejdskraft, der har en besnærende dobbeltvirkning.

Forøgelse af arbejdsløsheden og dermed etablering af et uundværligt værktøj for at kunne forringe løn- og arbejdsforhold. Uden en tilstrækkelig stor arbejdsløshedarmé er det svært at fortsætte angrebene på løn og tilkæmpede sociale ydelser.

Handling NU bliver påtrængende

Det er fint nok at FOA advarer imod nye angreb på efterlønnen. Men der er sikkert rigtig mange arbejdende og arbejdsløse, som tænker at udtalelser alene gør det ikke, og med tanke på forårets storkonflikt konkluderer, at underdanige reformistiske ok-forhandlere, som spiser deres medlemmer af med krummer af frygt for den solidariske kamp, gør det slet ikke.

Disse overenskomstkrummer ser nu ekstra ynkelige ud, fordi de er forsvundet i eksploderende profitter på arbejderfamiliernes mad og transportbudgetter, i stigende renter og andre udgifter, der alle går den gale vej.

Stadig flere begynder at tænke på, at der bør sættes en stopper for hele denne udvikling, og at det kræver sammenhold og kamp..

Aktioner om fingrene væk fra efterlønnen og sikring af reallønnen gennem en form for dyrtidsregulering kunne være med til at åbne op for den modstand som gemmer sig og ikke kommer til udtryk. Og som det blev slået fast, da miljøkrisen begyndte at vise sig: Det er forurenerne, der må betale. De ansvarlige for finanskrisen og dens profitører må betale.

Det er krav der presser sig på her og nu og ikke blot kan vente til næste ok-forhandlingsrunde, hvor kravene igen kan barberes til ukendelighed – som det skete for de kæmpende sosu'ere.

Aftørring

For et par år siden havde jeg fornøjelsen af at bringe centrets billardspillere til frokost i Melby ved Hundested. Det var den tidligere chauffør, som var så gæstfri. Det er nu over en lille 5-årig periode blevet en tradition. To gange om året inviterer han os til Melby til en uoverskuelig lækker frokost med kolde øl og snaps samt kaffe med Bailey eller cognac dertil.

Der mangler absolut ingenting – selvom chaufføren er tvunget indlagt til postevand. Som passagererne siger: - *Det er bedre at bussen er fuld end at chaufføren er det!*

Det skortede heller ikke på humøret hos brugerne, da vi forsamledes ved 10-tiden om formiddagen. Der var også tid til at holde en lille pause i det grønne med en kop kaffe eller en kold grøn. Bussen var lige kommet retur fra vores mekaniker, som havde haft den til syn. I den forbindelse havde han også udskiftet bremsebelægningen. Intet kunne gå galt – eller skulle køre, som det var smurt i olie.

Da vi havde passeret Hillerød kom vi imidlertid ud for en ufrivillig pause. Der lugtede pludseligt bekymrende svedent i hele kabinen. Jeg fik aflæst oliepinden, hvilket ikke signalerede problemer. Det tætteste jeg kom på en diagnose var, at bremserne havde sat sig på et af baghjulene. Da bussen imidlertid havde hvilet sig i et lille kvarters tid – parallelt med at selskabet havde fået slukket tørsten – kunne vi da også rulle de sidste 30 kilometer.

Vel ankommet – trods alt – mente jeg, at centrets leder skulle informeres om situationen. Her var direktivet uklart: - *Vi kan ikke tage nogen chancer. Du må bestille nogle taxa'er eller lignende til hjemkørslen.*

Det åbnede jo muligheden for at indtage en bajer til frokosten alligevel. Min arbejdskollega, den tidligere chauffør og jeg selv gav os efter lidt mad i gang med at organisere hjemturen billigst muligt. Det lykkedes at skaffe nogle billige busser, som kører handicapkørsel.

I samme forbindelse var mekanikeren blevet inddraget. Han undsløg

sin egen andel totalt: - *Du må have kørt med håndbremsen trukket.*

Som rimelig ny chauffør med nyt buskort var jeg ikke i stand til at sætte mig hårdt imod. Den tidligere chauffør var mere skråsikker i vores indbyrdes snak efterfølgende: - *Det kan slet ikke lade sig at køre med håndbremsen trukket. Den er jo ikke mekanisk som på en personbil. På bussen er den hydraulisk. Det er helt umuligt.*

Jeg synes, at han havde fat i en lang ende; men jeg var lidt i tvivl om hans sympati, da jeg vidste, at han havde haft et årelangt anstrengt forhold til vores mekaniker. Jeg frygtede lidt, at den tidligere chauffør kunne finde på at bruge mig i et fortsat spil de to imellem.

Lederen tog problemet op på et personalemøde, hvor hun antydede, at det måske var sidste gang, at centret ville stille bussen til rådighed for dette arrangement. Jeg indvendte, at det jo nok var mekanikerens fejl, idet han kunne have sat de nye bremsebelægninger skævt på.

- *Det er din fejl*, fastslog hun.

Det var noget af en næsestyver, som jeg rugede en hel del over.

For kort tid siden aflagde vores mekaniker os så et besøg centret. Jeg benytter lejligheden til at vandre en tur sammen med ham ud til bussen. Vi vandrer lidt rundt og hyggesnakker lidt om dette og hint angående den efterhånden aldrende bus' skavanker. Vi ender inde i bussen, hvor hyggen brede sig.

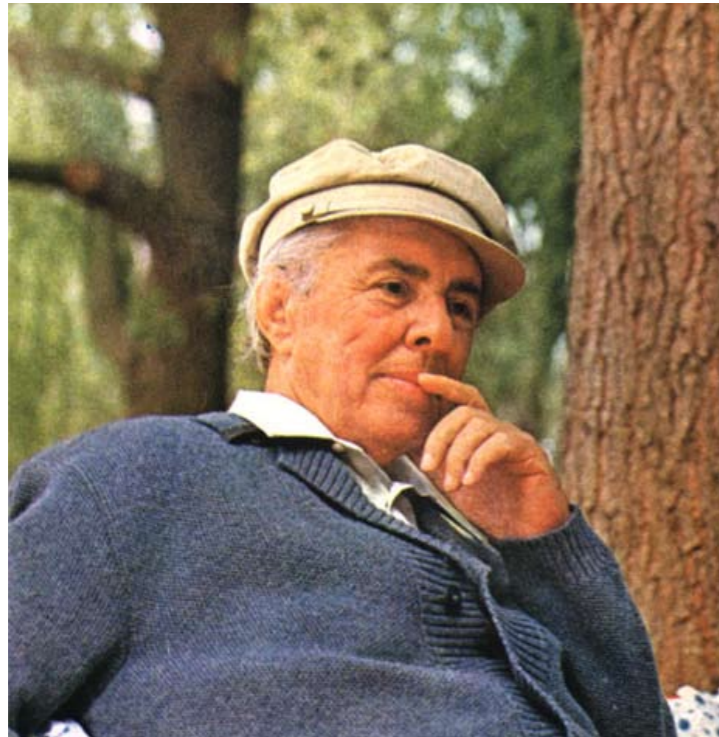
Efter således at have gødet jordbunden, kan jeg ikke lade være med at spørge dumt: - *Kan det overhovedet lade sig gøre at køre med håndbremsen trukket.*

Mekanikeren kan godt lide den arrogante rolle, så han svarer kækt: - *Det kan da ikke lade sig gøre. Det er jo hydrauliske bremser*, fastslår han overlegent.

- *Næh, jeg mente nok, at det ikke var årsagen.* Den var han ikke begejstret for.

Reno

De proletariske revolutioners epoke netop begyndt

Proletariatets store ledere, Marx og Lenin, påpegede og understregede, at revolutionen ikke er en sejrrig march i lige linje. Den vil opnå sejre, men også tilbageslag; den rykke frem i zigzag og før fremskridt trin for trin. Det menneskelige samfundets udviklingshistorie viser, at et samfundssystem udskiftning med et andet, højere system ikke sker på en dag, men dække en hel historisk epoke. I mange tilfælde og i mange lande var de borgerlige revolutioner, som erstattede det feudale udbytningssystem med det kapitalistiske udbytningssystem, heller ikke

i stand til at undgå kontrarevolutionen.....

.... De proletariske revolutioners epoke er netop begyndt. Socialismens fremkomst repræsenterer en historisk nødvendighed, som er en følge af samfundet objektive udvikling. Dette er uundgåeligt. Den kontrarevolution, som er blevet gennemført, og de forhindringer, som opstår, kan forlænge det gamle udbytningssystem levetid i nogen grad, men de er mateløse med hensyn til at standse det menneskelige samfundets march mod sin socialistiske fremtid.

Den proletariske revolution ødelægger hele det borgerlige statsapparat

De marxistiske leninistiske partiers mål er omstyrtelsen af den kapitalistiske orden og socialismens sejr; når revolutionen i deres land derimod står overfor opgaver af demokratisk og anti-imperialistisk karakter, bestræber de sig på uafbrudt at udvikle den, at hæve den til en socialistisk revolutions niveau og så hurtigt som muligt gå over til løsningen af de socialistiske opgaver.

Såvel de marxistisk-leninistiske partiers strategiske mål som vejene til dets virkeliggørelse adskiller sig fuldstændigt fra de falske kommunistiske og arbejderpartiers mål og veje. Ved opnåelsen af dette mål kan de førstnævnte ikke forstå andet end omvæltning ad

de kapitalistiske produktionsforhold og ødelæggelse af det gamle statsapparat, af hele den borgerlige overbygning i dens grundvold. De fastholder Lenins lære, som siger:

”Revolutionen består i, at proletariatet **ødelægger** ” det administrative apparat”, ja **hele** statsapparatet, og erstatter det med et nyt apparat, dannet af de bevæbnede arbejdere.” (Lenin: Staten og revolutionen)

De sidstnævnte forkynder opretholdelse af det gamle statsapparat, selvom de i ord hævder, at de går ind for socialisme. Ifølge dem, kan socialismen indføres gennem reformer, gennem den parlamentariske vej, ja tilmed ved anvendelse af det gamle statsmaskineri.

16. oktober 2008

Enver Hoxha 100 år

Enver Hoxhas 100-års-dag den 16. oktober vil blive markeret med møder og seminarer, arrangeret af marxistisk-leninistiske partier og organisationer i mange lande. For Enver Hoxha (16. oktober 1908 – 11. april 1985) spiller stadig en betydningsfuld rolle i en historisk periode, hvor kapitalismen er i så voldsom og dyb en krise som nogensinde, hvor imperialismen dag efter dag viser sig for folkene som et krigsgalt, men også råddent og døende system, og hvor millioner af mennesker søger vejen til et andet og bedre samfund, som kun kan være et socialistisk samfund.

I en lang periode, der dækkede størstedelen af sidste halvdel af det 20. århundrede, stod Enver Hoxha i spidsen for et lille, men ægte socialistisk land, og for et revolutionært kommunistisk parti – Albanien Arbejders Parti. Den borgerlige propaganda søger at fremstille det socialistiske Albanien som noget i retning af et middelaldersamfund, præget af uhyre fattigdom og tilbagestående. Tværtimod rev Enver Hoxha og det kommunistiske parti gennem den antifascistiske modstandskamp, revolutionen og opbygningen af socialismen det lille land ud af dets halvfeudale tilværelse, hvor folket blev udbyttet af godsejere, importerede konger og imperialistiske eventyrere. Landet blev elektrificeret og industrialiseret i et tempo, der langt overgik den langsommere, men længere udvikling i mange kapitalistiske lande. Folk kom på skolebænken, analfabetismen blev afskaffet, der blev skabt jobs, der stoppede den evige emigration, der blev udviklet en arbejderklasse, der ikke eksisterede før socialismen. Levealderen blev fordoblet, befolkningstallet flerdoblet.

Det skete altsammen i kraft af det albanske folks egen indsats, ved dets egen akkumulation af kapital, helt uden imperialistiske lån og kreditter – og uden slavebindende ’bistand’ fra de tidligere socialistiske lande, der med Sovjetunionen i spidsen med den revisionistiske kontrarevolution efter Stalins død genoprettede kapitalismen – hvor til sidst selv den socialistiske forklædning blev afkastet til fordel for uhæmmet udplyndring og privatisering af samfundsejendommen.

I over 40 år holdt Enver Hoxha og hans parti kursen og fortsatte opbygningen af socialismen og kampen for socialismen i hele verden på basis af marxismen-leninismen, den videnskabelige socialisme.

Det gav Enver Hoxha og hans parti styrken til at fortælle sandheden om den dødsdømte kapitalisme og den nødvendige revolution.

Enver Hoxhas værker, hvoraf mange foreligger på dansk, er en utrolig rig kilde til at forstå kapitalismen og imperialismen i dag. I dem trækker han en klar skillelinje til revisionisterne, de falske kommunister, som erstatter kampen for revolutionen og socialismen med ’fredelig overgang’ og overtagelse af det borgerlige statsapparat. Intetsteds er den sovjetiske degeneration til kapitalisme og Kinas udvikling i retning af en imperialistisk magt beskrevet klarere. Som skarpe analyser af en kritisk periode i den internationale kommunismes historie er hans værker uovertrufne.

Men den største betydning af Enver Hoxhas værk ligger i, at det kan yde vejledning og give retning til den revolutionære bevægelse af i dag, hvor der mere end nogensinde er brug for revolutionær klarhed.

Klaus Riis

Hrustjov og den revisionistiske kontrarevolution i Sovjetunionen

Da Hrustjov og gruppen omkring ham efter Stalins død havde styrket deres stilling, rettede de allerførst deres angreb mod den marxistisk-leninistiske ideologi og begyndte deres kamp for at detronisere Leninismen ved at angribe Stalin og slynge al bagvaskelse mod ham, som det kapitalistiske verdensbourgeois beskudte propaganda allerede længe havde fabrikeret. På denne måde blev hrustovitterne talsmænd for og udøvere af kapitalens ønsker mod den marxistiske ideologi og revolutionen i Sovjetunionen.

Partiet blev berøvet sin egenskab som arbejderklassens fortrup, som statens og samfun-

dets eneste politiks ledende kraft og blev forvandlet til et parti behersket af partipampere og KGB. De sovjetiske revisionister kaldte deres parti for ”hele folkets parti” og hensatte det i en sådan tilstand, at det ikke længere kunne være arbejderklassens parti, men det ny sovjetiske bourgeois parti.

På den anden side forkyndte de sovjetiske revisionister fredelig sameksistens som generallinjen for den internationale kommunistiske bevægelse og proklamerede, at ”den fredelige kappestrid med USA-imperialismen ” var vejen til socialismens sejr i Sovjetunionen og andre lande.

Stalins linje var rigtig og marxistisk-leninistisk

Det var ikke Stalins forkerte linje, der holdt fremskridtet tilbage. Tværtimod var denne linje rigtig og marxistisk-leninistisk, men den blev hyppigt anvendt dårligt og endog forvrænget og saboteret af fjendtlige elementer. Stalins korrekte linje blev også for-

drejet af de skjulte fjender i partiet rækker og i statsorganerne, af opportunist, liberalister, trotskister og revisionister, sådan som Hrustovitterne, Mikojanerne, Suslovérne, Kosyginerne osv. i sidste instans viste sig at være.

Kinas vej til imperialistisk supermagt

Vi er nu vidner til, at endnu en stor stat bestræber sig på at blive en supermagt, nemlig Kina af i dag, fordi også det i hurtigt tempo følger en kapitalistisk kurs...

Men hvilken kurs har Kina valgt, så at det også vil blive en supermagt? I øjeblikket er kolonierne og markederne i verden optaget af andre. Opbygningen af en økonomisk og militær styrke på højde med USA's og Sovjets, sådan som kineserne hævder, de vil gøre, og ved egne kræfter, er umuligt på 20 år.

Under disse betingelser må Kina for at blive en supermagt gennemgå to hovedfaser: Først må det forsøge at opnå lån og investeringer fra USA-imperialismen og andre udviklede kapitalistiske lande, anskaffe sig ny teknologi for at udnytte sine egne rigdomme, hvoraf en stor del vil gå tilbage til kreditorerne som profitter. For det andet vil den investere den merværdi, der er presset ud af det kinesiske folk, i stater på forskellige kontinenter, akkurat som USA-imperialisterne og de sovjetiske socialimperialister gør i dag.

Festmøde Enver Hoxha 100 år

fredag den 17. oktober kl. 19

Enver Hoxhas betydning for den revolutionære bevægelse i dag

Udstilling – Oplæg – Kultur Åbent fra kl. 17

Kulturhuset Bispebjerg NU, Dorteavej 61

Arr: APK – DKU

Terrordom mod Fighters+Lovers

Østre Landsret omstødte en 18. oktober frifindelsesdommen fra byretten for solidaritetsaktivisterne Fighters+Lovers og dømte dem skyldige i terrorstøtte efter den berygtede terrorlov. Dommerstemmerne var 5-1.

Seks ansatte i tøjfirmaet, der har produceret T-shirts til fordel for colombianske FARC og palæstinensiske PFLP, blev idømt mellem 6 måneders og 60 dages fængsel. To domme på seks måneders fængsel er ubetingede, de øvrige betingede med et års prøvetid.

Dommen baserer sig på, at de to frihedsbevægelser angiveligt skal være terrororganisationer.

Der blev indsamlet 25.000 via t-shirts'ene, før anklagemyndigheden fik travlt med at rejse 'terror sagen' med den colombianske, israelske og amerikanske regering åndende i nakken.

Det er en tilståelsessag, at den colombianske regering har øvet pression. Det har dens udenrigsminister udtalt på colombiansk TV. Han fik ret i, at de

anklagede blev dømt.

Det er tydeligvis en politisk dom, en klassepolitisk afgørelse, i en politisk sag. Politik og ikke jura.

Som domstolsafgørelser under den tyske besættelse.

Det var umådelig vigtigt for regeringen og anklagemyndigheden at få en dom ved landsretten efter frifindelsen ved byretten. For byrettens afgørelse at det ikke er bevist at FARC og PFLP er terrororganisationer har allerede haft internationale konsekvenser ved andre domstole.

Derfor skulle den omstødes, for den anfægtede hele det vilkårlige grundlag for den amerikansk-ledte 'krig mod ter-

ror', som den danske regering er en ivrig deltager i, ligesom den satte spørgsmålstegn ved de drakoniske terrorlove, som solidaritetsaktivisterne nu er blevet dømt efter.

Formanden for Arbejderpartiet Kommunisterne Dorte Grenaa siger:

- Dommen er en skandale i enhver forstand, og kan ikke accepteres af noget anstændigt menneske. Solidaritet med folk, der kæmper for deres frihed mod undertrykkelse og besættelse, er ikke kriminel, så lidt som frihedskamp er det. Det bør ikke glemmes, at også de danske modstandsfolk under besættelsen blev kaldt terrorister, eller at Mandela og tusindvis andre er blevet fængslet, tortureret eller dræbt som 'terrorister', men var helte.

Forsvarerne vil nu appellere til højesteret, og nævner muligheden af at gå til den europæiske menneskeretsdomstol.

Det står tilbage at konstatere, at danske domstole er lige så reaktionært inficerede som de var under besættelsen.

FAKTA OM COLOMBIA

Drab på studerende

Ifølge en nyudgivet rapport fra studenterorganisationen FEU (Federación de Estudiantes de Universitarios) er 15 studerende blevet dræbt som følge af deres engagement, siden Uribe tiltrådte som Colombias præsident i 2002. På et år er menneskerettighedskrænkelser mod organiserede studerende fordoblet, dokumenterer FEU.

Drab på faglige

I 2008 er 41 fagforeningsfolk blevet myrdet, dokumenterer CUT, Colombias LO. CUT holder staten ansvarlig for mordene.

Den engelske menneskerettighedsorganisation Justice For Colombia skriver, at der er begået mere end 2500 mord på faglige siden 1986. Det er det

højeste tal i verden, og stort set ingen ansvarlige er blevet retsfulgt.

Samme kilde beskriver, hvordan lederen af de offentligt ansatte i Colombia for nylig blev myrdet da han var på vej til at aflevere sin datter i børnehaven. Bagefter blev hans lig fundet på en losseplads. Colombias politi er involveret i mordet.

FARC har forsøgt med fredelige midler, men er blevet mødt med massedrab

I slutningen af 80'erne udryddede de paramilitære og hæren i fællesskab det politiske parti Unión Patriótica – et bredt venstrefløjsparti, støttet af fagbevægelsen og af FARC – ved målrettede mord på 3000 af partiets medlemmer. Det gjaldt særligt parlamentsmedlemmer, borgmestere, byråder og to præsidentkandidater. Kilde: OAS, Organisationen af Amerikanske Stater.

Massegrave til dødspatrujernes ofre

Op mod 20.000 ofre for statens langvarige beskidte krig ligger skjult i massegrave. Kilde: Den colombianske menneskerettighedsforkæmper Iván Cepeda.

Internt fordrevne

Flere og flere familier bliver udsat for tvangsfordrivelse af de paramilitære, der overtager deres jord og bemægtiger sig de naturressurser, der findes i undergrunden.

I dag er 3,6 millioner colombianere blevet tvunget på flugt på denne måde, og landet har et af de højeste antal internt fordrevne i verden.

Kilde: FN

Colombia pressede dansk domstol i T-shirt-sag

Af Fighters + Lovers

Colombias regering har direkte indflydelse på det danske retssystem og deltog aktivt i retssagen mod Fighters+Lovers. Det siger den colombianske udenrigsminister Jaime Bermudez i et tv-interview. Colombias præsident Uribe takkede for det veludførte arbejde, der ifølge præsidenten førte til at 6 danske t-shirt-aktivister torsdag blev terrordømt for sin støtte til FARC.

Colombia har flere gange lagt pres på Danmark, for at få syv terrortilfælde dømt, skriver Politiken.dk. Netavisen dokumenterer, hvordan den colombianske udenrigsminister helt åbenlyst står ved, at den colombianske regering aktivt har haft indflydelse på retssagen mod tøjfirmaet "Fighters+Lovers". Det bekræfter den colombianske udenrigsminister Jaime Bermudez i et interview i det colombianske talk-showprogram "La Noche".

- Det var os, der appellerede. Og nu er denne proces netop ved at blive behandlet ved den anden instans (landsretten, red.), og her deltager Colombia aktivt, sagde Jaime Bermudez TV-programmet.

Bermudez lykønskede torsdag i radioprogrammet "W", den colombianske dommer Lynett for sin indsats i sagen. Lynett blev ellers først trukket tilbage som vidne af anklageren selv, efter at landsretten afviste bevismaterialet fra den colombianske stat, fordi en del af det var fremkommet under tortur. Da Lynett alligevel vidnede, måtte han hårdt presset indrømme, at han selv var repræsentant for den colombianske stat ved den Interamerikanske Menneskerettighedsdomstol, da Colombia her blev dømt ansvarlig for to blodige massakrer på civile.

Retssikkerhed under pres

Bermudez sagde i interviewet, at det var Colombia - og ikke den danske justitsminister - der traf beslutningen om at anke byrettens frifindelse i 12. december 2007 af syv T-shirt-sælgere. Udenrigsministeren erklærede, at Colombias regering fører en kampagne i Danmark, for at Fighters+Lovers skal dømmes, og det forarger Michael Schøldardt, som blev idømt seks måneders ubetinget fængsel.

- Det her er ufatteligt. Dommerne har ikke kunne stå i mod det store politiske pres fra den colombianske regering. Det danske retssystem havde en mulighed for at slå en streg i sandet. I stedet har de stillet sig på siden af den israelske besættelsesmagt og den colombianske regering, som slår folk ihjel og torturerer folk i fængslerne, siger Fighters+Lovers direktør Michael Schøldardt. Han mener, at Colombias indflydelse på dommen er en skamplet på den danske retsstat og retssikkerhed.

De dømte i T-shirt-sagen er stadig optimister. De henviser til, at de blev pure frikendt i Københavns Byret, og at en negativ dom i Landretten ikke medfører at frihedskamp pludselig er blevet det samme som terrorisme.

- Vi fortsætter ufortrødent. Nelson Mandela var 90 år gammel, da han blev fjernet fra USA's terrorliste. FARC og PFLP må vente et par år med at blive fjernet fra EU's, siger Michael Schøldardt:

- Vi har god tid, og Fighters+Lovers har i hvert fald flere projekter i støbeskeen.

Bolivia i fare: Latinamerikansk front

Af Kommunistisk Politik

USA og reaktionen i Bolivia søger at opsplitte landet – men de latinamerikanske lande ser ud til at samle sig i en fælles front

Den sydamerikanske samarbejdsorganisation UNASUR afholdt mandag den 25. september et krisemøde om den urolige situation i Bolivia, hvor den amerikansk-støttede højrefløj i nogle provinser har anstiftet uroligheder, der har kostet mere end 30 mennesker livet. Det resulterede i en stærk støtte til Bolivias reformpræsident.

Statslederne fra UNASUR gjorde med deres støtte til præsident Evo Morales det klart, at de ikke ville anerkende et kup og en løsrivelse i Bolivia. De forlangte en tilbagegivelse af de regeringsinstitutioner, som oppositionen har overtaget i fire provinser, og nedsatte en undersøgelsesgruppe til at klarlægge urolighedernes rødder.

Repræsentanter for den højreorienterede administration i de fire bolivianske provinser Tarija, Pando, Beni og Santa Cruz søgte at blive deltagere på UNASUR-mødet, der blev afholdt i Chile, men blev afvist. Højrefløjen truer med at løsrive disse fra Bolivia i opposition til præsident Evo Morales' planer om en folkeafstemning om en ny forfatning.

Med beslutningerne danner UNASUR-landene en fælles front mod den amerikanske del-og-hersk politik, der søger at gennemtrumfe en deling af Colombia og i det hele taget destabilisere de progressive og folkelige regimer, som venstresvinget på kontinentet har bragt til magten.

UNASUR (*Spansk: Unión de Naciones Suramericanas, Unionen af Sydamerikanske Nationer*) blev stiftet i Brasilia i maj 2008 og omfatter næsten hele det sydamerikanske kontinent – nemlig andeslandene Bolivia, Colombia, Ecuador og Peru, de tidligere Mercosur-lande Argentina, Brasilien, Paraguay, Uruguay og Venezuela samt Guyana, Surinam og Chile.

Kun kolonieråderne Fransk Guyana (med i EU!) samt Falklandsøerne, Syd Georgien og De sydlige Sandwichøer (engelske kolonieråder, som Argentina gør krav på) er ikke med.

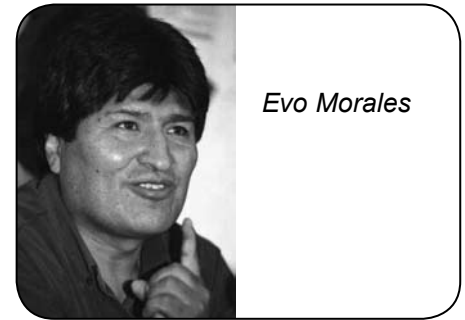
UNASUR opbygges i vidt omfang med EU som model og optog de to regionale toldunioner Mercosur og CAN (Nationsfællesskabet i Andes) i sig. Ifølge grundlagsdokumentet ligger dens hovedkvarter i Quito, Ecuador, mens et Sydamerikansk parlament skal have hjemsted i Cochabamba, Bolivia. Dens bank Banco del Sur er placeret i Caracas, Venezuela.

Den chilenske præsident Michelle Bachelet blev valgt som dens første leder.

'De 20 familier' og truslen om opsplitning og borgerkrig

Bag urolighederne og truslen om borgerkrig i Bolivia står den gamle magtelite på 'de 20 familier' af storgodsejere og fabrikanter. Uroen startede som vejblokader langt fra landets hovedbyer i de forholdsvis velstående naturgasproducerende provinser for at protestere mod en skat, der omdirigerede 49 mio. dollars fra naturgassen til en månedlig alderspension på 26 dollars til landets gamle. Men hovedmålet er at blokere for folkeafstemningen om den ny forfatning, som omfatter en begrænsning af storgodsernes ('latifundernes') størrelse.

Den venstreorienterede reformpræsident Evo Morales, den fra det indianske flertal i Bolivia, nyder massiv støtte i befolkningen, og det forventes at den planlagte folkeafstemning let vil samle et flertal. Det har ført til højrekræfter-

Evo Morales

nes opstand og truslerne om borgerkrig og løsrivelse af de fire provinser.

Bevæbnede banditter fra oppositionen har foretaget overfald og begået massakrer mod tilhængere af Evo Morales og hans regering. En regulær massakre på bønder, der var tilhængere af Morales, fandt sted i Pando-provinsen den 11. september og udløste et dekret om undtagelsestilstand i de fire provinser.

I går blev den højreorienterede guvernør for Pando-provinsen Leopoldo Fernandez arresteret af regeringssoldater og fløjet til La Paz. Fernandez anklages for at have beordret massakret på bønderne.

55 procent af bolivianerne er indianere, 30 pct. mestitser af blandet indiansk og europæisk oprindelse, og 15 pct. 'hvide'. Evo Morales søger en omfordeling af landets ressourcer til gavn for den ekstremt fattige indfødte befolkning. Reaktionen prøver til gengæld at spille på historiske, regionale og etniske modsætninger.

Undergravende amerikansk diplomati

I sidste uge udviste Morales-regeringen den amerikanske ambassadør siden 2006 Phillip Goldberg, som den beskyldte for at stå i spidsen for planerne om opsplitning af Bolivia og for at opmuntre oppositionen til borgerkrig. Goldberg har betydelige erfaringer i at gennemføre amerikansk opsplitningspolitik af uafhængige nationer, som modsætter sig supermagtens diktat. Han fungerede som særlig assistent for Richard Holbrooke 1994-96, USA's mand bag opsplitningen af Jugoslavien,

og som leder af den amerikanske mission 2004-06 i Prishtina, Kosova, der ledte op til Kosovos 'selvstændighed'.

Næsten samtidig udvist den amerikanske ambassadør i Venezuela Patrick Duddy med næsten identiske begrundelser. Chavez-regeringen har igen beskyldt USA for både destabiliserings- og attentatplaner.

En hel stribe latinamerikanske lande har støttet udvisningerne og tilsluttet sig begrundelserne.

Amerikansk diplomati i landene i integrationsorganisationen ALBA (Venezuela, Bolivia og Nicaragua) opererer (ifølge skribenten Toni Solo, Scoop, New Zealand) på samme måde ved at:

- fremprovokere økonomisk ustabilitet via forskellige former for økonomisk sabotage
- uophørligt sprede usandheder i de lokale og internationale borgerlige medier
- organisere indre politisk og anden vold for at skabe et klima af frygt og usikkerhed

- give moralsk og økonomisk støtte og trøst til lokale amerikanske marionetter, kooptere NGO'er til at intervenere direkte gennem hjælp til 'demokrati-bygning', bistå i at konsolidere en pro USA/EU-basis og skabe bekymring for at udenlandske investeringer og bistand vil blive fjernet fra landet
- opmuntre til splid og uenighed inden for regeringen/den militære ledelse/partiledelsen
- understrege og overdrive spørgsmål om korrupsion og ytringsfrihed.

Dette er de grundlæggende ingredienser i amerikansk indblanding. Man kan være sikker på, at repræsentanterne for EU-landene også iværksætter deres egne versioner af den samme opskrift. ”

Senere faser er (militær)kup, borgerkrig og militær intervention. Det er afprøvet mange gange før. I Chile ved kuppet 11. September 1973, for eksempel.

Situationen i Bolivia har udløst store anti-amerikanske solidaritetsmanifestationer med Bolivia i en række latinamerikanske lande, f.eks. i Argentinas hovedstad Buenos Aires

Den danske regering 'bekymret'

Den danske regering giver udtryk for 'bekymring' over situationen i Bolivia.

- Jeg er dybt bekymret over situationen i Bolivia, og vi har via EU appelleret både regeringen og oppositionen til at gå i dialog og afstå fra vold, siger udviklingsminister Ulla Tørnæs til berlingske.dk. (17.09)

- Fra dansk side overvejer vi samtidig at foreslå, at EU sender en højtstående delegation til Bolivia for at understrege, hvor alvorligt vi ser på situationen, siger Ulla Tørnæs.

Tørnæs og EU er med andre ord i gang med en 'hjelpeaktion' for reaktionen i de fire provinser. Danmark giver Bolivia 150 mio. kr. om året i udviklingsbistand. De årlige forhandlinger om denne bistand finder sted i slutningen af denne måned. Tørnæs:

- Der vil vi selvfølgelig understrege, at det er nødvendigt at regering og opposition finder en fredelig løsning inden for rammerne af demokratiet og den bolivianske retsstat ... det er klart, at de forhandlinger, som vi skal have om 14 dage, bliver afgørende for karakteren af det dansk-bolivianske samarbejde.

At den danske regering også her er parat til at slå for USA og amerikanske interesser fremgår af, at Tørnæs rejser spørgsmålstegn ved udvisningen af den intrigerende amerikanske ambassadør:

- Jeg synes helt bestemt, at behandlingen af den amerikanske ambassadør er problematisk, og jeg kan ikke se, hvilken interesse USA skal have i handle, som Bolivias præsident beskylder dem for.

I stedet for at støtte UNASURs position og skridt i forbindelse med konflikten vil den danske regering lægge pres på Bolivia. Under påskud af at ville undgå vold og borgerkrig opfordrer den til at Morales gør indrømmelser til den reaktionære opposition. Den øver pressen ved at true med at tage den økonomiske bistand op til revision - og vil have EU til at handle på samme linje.

Det kan nok give anledning til bekymring, at den danske regering pønser på at udstrække sin 'aktivistiske udenrigspolitik' til Sydamerika.

Bolivia: Politisk krise under udvikling

Af Franz Chávez

Med den bolivianske regerings beslutning om en folkeafstemning om en ny forfatning, håber den at få Bolivia til at fungere som en flernational stat. Men beslutningen er blokeret af den højreorienterede opposition.

Den venstreorienterede præsident Evo Morales har søgt godkendelse fra kongressen til at flytte datoen for folkeafstemningen fra d. 7. december 2008 til 25. januar 2009. men han behøver stemmerne fra mindst 20 af de 56 lovgivere, der tilhører det højreorienterede Social- og demokratiske Styrke (Podemos) Parti.

Den nationale valgdomstol (CNE) besluttede, at folkeafstemningen ikke kan holdes uden parlamentarisk godkendelse og tvang præsident Morales til at trække sit originale dekret tilbage, der blev udstedt efter den massive opvisning af folkelig støtte ved folkestemningen den 10. august om hans evt. tilbage-træden, hvor han fik 67 pct. af stemmerne.

Det officielle resultat offentliggjort af CNE gav Morales en majoritet af stemmerne i 82 af landets 98 provinser, som er underafdelinger af landets 9 departementer (regioner). På landsplan samlede han 2,1 ud af 3,1 million stemmer.

Det er præcis denne lavine af stemmer, den største andel vundet af en præsident siden genetableringen af demokrati i 1982, der rejser en række spørgsmål for sociologiprofessor Joaguin Saravia, som udtaler, at *"regeringen synes at være usikker, fordi den har så overvældende social og politisk støtte, men til gengæld ikke har forvandlet den til en reel kontrol over landet, hvilket er alarmerende"*.

Modstand fra elite

César Navarro, leder for Den regerende Bevægelse For Socialisme (MAS) parla-

Indbyggerne fra El Alto i demonstration 2007, til støtte for Bolivias Præsident Evo Morales.

mentariske gruppe, udtaler, at demokratiske forandringer foreslået af regeringen møder modstand fra elite, der er vant til at leve som privilegerede og nyde godt af staten.

Morales og hans hold har opfordret deres tilhængere til at holde moddemonstrationer mod de vejblokader, der er blevet iværksat af den højreorienterede opposition ved grænsen til Argentina og Paraguay og syd for La Paz. Oppositionen truer med at udvide vejblokaderne til landevejene mod Brasilien i den østlige Santa Cruz region.

Indtil videre har konflikterne fundet sted hundrede af kilometre fra de største byer, såsom Santa Cruz, Cochabamba og La Paz, som traditionelt har været skueplads for de sociale protester eller militære statskup, der har væltet regeringer gennem Bolivias 183-årige historie som en uafhængig nation.

Skønt de alvorlige vanskeligheder med at transportere brændstof sandsynligvis vil føre til, at byer nær vejblokaderne vil løbe tør for petroleum og gas til madlavning om mindre end en uge har regeringen forholdt sig rolig, mens man holder nøje øje med protesterne.

Det oprindelige mål for vejblokade-protesterne i de mere velstående naturgasproducerende provinser mod øst var at kræve en tilbagebetaling til regionerne af de 49 millioner dollars i naturgas-skatter, som centralregeringen har omdirigeret til en månedlig pension på

26 dollars til de ældre.

Men hovedmålet er nu at blokere folkeafstemningen om en ny forfatning, som indeholder en legal grænse for "latifunderne" (*de kæmpemæssige godser, KP*).

Professor Saravia anslår, at oppositionsbevægelsen bestående af erhvervsorganisationer, højreorienterede partier og pro-erhvervs og storgods-borgerkomiteer er ledt og orkestreret af 20 familier af godsejere og industribaroner. Imidlertid har de magt til at obstruere regeringsmulighederne for den første indfødte præsident i Bolivias historie.

55 pct. af bolivianerne er indfødte, hovedsageligt quechuaere og aymaraere. Yderligere 30 pct. er mestizoere (af blandet indfødt og europæisk herkomst). De tilbageblevne 15 pct. af befolkningen er hvide, ifølge USA efterretningsvæsen, CIA's, verdensfakta bog.

Voldelige protester

Saravia gav udtryk for, at han var dybt bekymret for mangelen på regeringens muligheder for at opretholde offentlig ro. Aktivister både på højre- og venstrefløj vil forsøge at tage løsningen af konflikten i egne hænder, og bruge voldelige metoder detal. Resultatet vil være umuligt at forudsæ:

"Regeringen opfører sig kortsigtet og uansvarlig, fordi den sociale uro er stigende, og de voldelige protester kræ-

ker herskende lov og udviser manglende respekt for politiet og de væbnede styrker”.

Oppositionen har brugt radikale højreorienterede ungdomsgrupper til at besætte offentlige kontorer voldeligt, hvad der har udløst kampe med sikkerhedsstyrkerne, der bevogter bygningerne. Tirsdag den 9. september var lufthavnen i Cobija, hovedstaden i Pando-regionen nord for La Paz stadig besat af oppositionelle demonstranter.

Regeringsbygninger er blevet besat i den sydlige by Tarja og også i den lille nordøstlige by Trinidad, hovedstaden i Beni regionen, hvor landingsbanen var besat ligeledes tirsdag den 9. september ifølge presserapporter.

Under disse omstændigheder er ”den sidste udvej staten har for at opretholde herskende lov og forsvare forfatningen de væbnede styrker, som vil blive kaldt ud, hvis der råder vidt udspremt vold,” mener Saravia.

March for forfatningen

José Antonio Aruquipa af Podemos, et medlem af den forfatningsforsamling, som omskrev forfatningen, udtaler, at præsidentens dekret om en forfatningsfolkeafstemning var en måde at gennemtvinge hans udkast til forfatning på, som ”ville skabe splittelse og fremprovokere konfrontation”.

Forud for den parlamentariske debat krævede Aruquipa, at udkastet til forfatning blev revideret, mens han gentog proceduremæssige indsigelser mod måden, hvorved teksten til udkastet modtog sin endelige godkendelse i byen Oruro, den 9. december 2007.

Den ny forfatning blev vedtaget af over to tredjedel af forfatningsforsamlingen med meget lidt diskussion, ved et maraton nattemøde boykottet af den højreorienterede opposition...

Regeringen indkaldte til en march for de sociale bevægelser og fagforeninger, som ankom til La Paz onsdag d. 16. september med det mål at udøve pres imod kongressen under debatten om forfatningsfolkeafstemningsforslaget.

Oversat af KP efter Global Research

Venezuela: Planlægning af kup mod præsident Hugo Chavez

Af Tamara Pearson

En udsendelse på en venezuelansk TV-kanal har bragt afsløringer af et planlagt kup mod Hugo Chavez, som USA søger at myrde. Chavez ringede selv til programmet

Mérida den 11. september 2008: 9. september viste Mario Silva i programmet ”La Hojilla” (Barberkniven) en optagelse fra en uidentificeret kilde, hvori diverse militære personer - nogle pensionerede, andre aktive - planlagde kup mod den venezuelanske præsident Hugo Chavez.

Kupplanen skulle udløses på Miraflores Palace, hovedkvarteret for regeringen og præsidentens kontor.

Blandt de medvirkende i optagelsen var viceadmiral Garlos Alberto Millan Millan, samt generalinspektøren for de nationale væbnede styrker, generalen for nationalgarden Wilfredo Barosso Herrera, brigadegeneralen for flyvekorpsset og Eduardo Baez Torrealba, der var involveret i kupforsøget i 2002.

I det, der muligvis bliver en af de sidste episoder af ”La Hojilla”, blev der vist et klip med optagelse af forskellige telefonsamtaler, hvor de snakkende afslører en række af bevægelser og folk, som er ”med dem” indenfor forskellige organisationer og i stand til at assistere med planen.

Man kan høre Herrera sige:

”Her er kun et mål: vi vil indtage Miraflores Palace, vi vil overtage TV-installationer... det er alle bestræbelser mod det sted, hvor han er. Hvis han er på Miraflores Palace, går bestræbelserne derimod”. Derefter forsikrede han, at han har en kontakt, der kender alle detaljer på Miraflores: ”Det er sergent Brito Lombardero, og han er med os”.

Speakerne sagde også, at det er nødvendigt at erobre ”kommandohoved-

kvarteret” med ”tropperne derinde”, iberegnet ”de, der er i de samme baraker, i Callejon Macado, 200 m fra hovedkvarteret”. De diskuterede, hvilke enheder, der skal være ansvarlige og kontrollere hvilke arealer og bygninger. De bekræfter, at de har sympatisører i en enhed kaldet ”Bolívar” i Catia La Mar, nær hovedstaden Caracas, der vil komme til Caracas for at deltage i kuppet.

Vil bombe præsidentens fly

I en anden samtale blev det antydnet, at man har kontrolpunkter på flyvebasen Libertador i Maracay i delstaten Aragua, hvor F-16 og andre af de venezuelanske luftvåbens fly befinder sig.

Baez Torrealba sagde:

”Vi er delt op i fire zoner, de, der skal stå i spidsen i øst, de i vest, og to i det centrale Venezuela... hvor den vigtigste ting. Gonzales, er piloterne. Vi har allerede en pilot... på F16. Den anden er en instruktør, der vil sætte flyene ud af funktion”.

Han fortsætter:

”Denne kommandør, som er instruktør, har nogle folk under sig, nogle kaptajner og majorer... som er rede til følge ham... sikkerhedsmanden på Libertados basen er med os... han er kommandøren, de vil ikke tjekke ham for noget som helst. Han er kommandør for politiet”.

Torrealba snakkede om mulighederne for enten at bombe præsidenten fly eller opbringe det med andre fly i luften.

Silva hentydede i sin kommentar til, at de officielle personer, der er involverede i kupplanerne, kan have en direkte forbindelse til Raul Baduel, en tidligere forsvarsminister, der sidst på året 2007 gik ud mod Chavez, og at Millan Millan er en af hans ”protegerer”.

Silva er kandidat for PSUV (Chavez’ parti Venezuelas Forende Socialistiske Parti, KP) som guvernør i delstaten Carabobo, og hans program er ikke i luften for tiden, da han koncentrerer sig om valgkampagnen.

Chavez ringede til showet

Efter at være blevet informeret om udsendelsen af optagelserne, ringede Chavez til showet, og *live* udtalte han, at en undersøgelse ville blive startet omgående.

Han oplyste desuden, at mange tilsvarende konspirationer har været forhindret takket være det venezuelanske efterretningsvæsen, og at der har været planer om at bombe Miraflores.

"Vi har infiltreret de mest radikale og fascistiske bevægelser... vi har i lang tid vidst, at de søger efter jord- og lufraketter og sofistikeret udstyr til at sprænge præsidentbygningen i luften".

Chavez understregede, at kom der et kup, så *"vil modaktionen blive overvældende"*-

Han forbandt også plottet med USA-planer om at snigmyrde ham:

"Imperiet er desperat og Yankee-sympatisørerne hjælper dem i at angribe

mig".

Han opridsede den amerikanske strategi om at bruge venezuelanske flag på udenlandske/amerikanske fly for at få det til at se ud som et lokalt oprør.

"Vi er på vagt. Jeg opfordrer alle i landet til at vise tillid til jeres regering, til efterretningsvæsenet og vore væbnede styrker, hvor vore ansatte og soldater har lært meget".

Silva argumenterede for, at oppositionen ikke ville planlægge sådanne handlinger (kup), hvis de troede på, at de ville vinde de kommende lokale og regionale valg d. 23. november.

Ydermere har Nicolas Maduro, den venezuelanske udenrigsminister også på nationalt tv bekræftet, at der er stærke beviser for amerikanske angrebsstrategier mod Venezuelas præsident.

"Vi har fordømt disse angrebsstrategier igen og igen. I realiteten annoncerede vi 2002 kuppet et år før det fandt sted", udtalte han.

Maduro inkluderede i angrebsstrategierne *kriminaliseringskampagnen* omkring "kuffertskandalen" refererende til en retssag i USA, hvor den venezuelanske regering er anklaget for at forære 800.000 dollars til præsidentkampagnen for den daværende kandidat Christina Fernandez i Argentina

Den nordamerikanske regering bruger hvilket som helst våben, de kan, for at angribe de ledere, der er blevet konsolideret i Latin Amerika.

En PSUV leder, Vanessa Davies, har opfordret alle partimedlemmer og den almindelige befolkning til at marchere til justitsministeriet for at overrække et dokument, der afviser kupplanerne.

"Vi forlanger, at justitsministeriet undersøger planerne så det ikke forbliver ustraffet", udtalte hun.

Oversat af KP efter Global Research

Dødelig bombe i Islamabad

Den dræbende bombesprængning i Islamabad var et hævnangreb for hvad der er sket i de sidste få uger i det problemfyldte område ved Nord-Vest Grænsen. Den satte fokus på den krise, den ny regering står over for i kølvandet på de intensiverede amerikanske kampagner i stammeområderne ved den afghanske grænse.

Dødbringende missiler, droner, angreb med specialenheder inde i Pakistan og de påfølgende tab af uskyldiges liv har tilført næring til pashtunsk nationalisme. Det er udløbere fra krigen i Afghanistan, som nu destabiliserer Pakistan.

Flertallet af pashtuner er modstandere af den amerikanske tilstedeværelse i regionen og ser denne som den største trussel mod fred. Hvorfor har USA så besluttet at destabilisere en afgørende allieret? I Pakistan argumenterer nogle analytikere for, at det er et omhyggeligt beregnet skridt, som skal svække den pakistanske stat ved at skabe en krise, som går langt ud over grænsen til Afghanistan. Endemålet, hævder de, er at rykke det pakistanske militærs atom-

tænder ud. Var det tilfældet, betød det, at Washington har besluttet sig for at splitte Pakistan op, for landet kunne ikke overleve en sådan katastrofe.

Jeg er imidlertid af den opfattelse, at udvidelsen af krigen i langt højere grad er forbundet med Bush-administrationens katastrofale besættelse af Afghanistan. Det er næppe nogen hemmelig-

hed, at Karzais regime for hver dag bliver mere isoleret, mens taliban-guerilla'erne kommer stadig nærmere til Kabul.

Når der råder tvivl, så udvid krigen! Det er et gammelt imperiemotto. Angrebene på Pakistan repræsenterer – som Nixons og Henry Kissingers om at bombe og derpå invadere Cambodia –

et desperat bud på at redde en krig, som aldrig var god, men nu er gået helt galt.

Mens der sørges højt over ofrene i Marriott-hotellet, spørger mange pashtuner, hvorfor de liv, der blev taget af droner eller ved missilangreb betragtes som af mindre værdi. I de sneeste uger er næsten 100 døde på den måde. Der er intet raseri eller global mediedækning af dem.

Hvorfor blev Marriot angrebet? To forklaringer er kommet frem i medierne. Den ene at der var en planlagt middag for præsidenten og hans kabinet den aften, som i sidste øjeblik blev aflyst. Den anden, som er fremført af den respekterede engelsk-sprogede pakistanske avis Dawn er, at en 'yderst hemmelig operation af amerikanske marinesoldater foregik inden i Marriot, da det blev angrebet."

Dette kan være motiverne for dette specielle angreb, men bag det hele er skyggen af en udvidet krig.

Tariq Ali
efter Counterpunch,
Forkortet af KP

Efter et ophold på sygehus er BC atter hjemme. Han har ikke kunnet sende et brev til dette nummer af KP. I stedet har vi valgt at trykke et par af hans smukke erotiske digte. En hel samling af dem findes på digteren online www.min-poet.dk

Breve til kammeraterne

Af B.C. Andersen

Månestråle

Honningsøde månestråle
lad mig svæve, bade i dit lys
når duggen dækker viol
valmue, fruesko
- silkeormene, har spundet
deres spind
og skovnymfer, græder
deres sorte tårer

Honningsøde månestråle
lad mig blidt lande
i dit farvestøv, dit lokkende net
krybe i ly, mellem dine kronblade
vævet
af valmuens blødende silketråd

Honningsøde månestråle
når æbletræerne blomstrer, så luk mig ind
til dit kirsebærhertes sødme
- drikke
af glemslens, let krydrede nektar
skænket
i rigeligt mål
af frueskoens, fristende læber !

BC

Sommerfuglens manifest

Solen skinner, himlen
den er blå

Jeg svæver i al min farvepragt
blidt ført af vinden
gennem blomstrende haver

beruser mig i samtlige dufte
lokkende farver, der
pirrer, turrer min lyst

får mig til at lande, lege
med en blomsts knop

sætte mit mærke, af
farve pigmenter, guddommeligt støv !

BC

Giv Århus smilet tilbage

Nazisterne har proklameret, at de vil gøre Århus til Danmarks nazihovedstad. Lad os stå sammen og vise at Århus stadig er "smilets by".

Århus var engang kendt som "smilets by", men i de senere år er vores by blevet kendt som en højborg for nazisme og højre-ekstremisme. Grupperinger som White Pride, DNSB og Vederfølner nøjes ikke med fredelige meningsstilkendegivelser, men står bag voldelige overfald på politiske modstandere, etniske minoriteter, homoseksuelle og helt tilfældige mennesker.

I Antiracistisk Netværk ser vi med stor bekymring på denne udvikling. Vi ønsker derfor jeres opbakning til at skabe en bred og folkelig markering mod højreekstremisternes budskab og metoder. Antiracistisk Netværk arbejder demokratisk og ikke-voldeligt med

at bekæmpe højre-ekstremisternes fremgang.

Vi har bl.a. igennem mange år stået bag arrangementer på Krystalnatten 9. november, hvor vi har mindedes det nazistiske folkemord på jøderne og advaret mod lignende tendenser i nutiden. I forbindelse med den højreradikale liste Århus mod Moskeens opstilling ved kommunalvalget i 2005 blev Krystalnatsmarkeringen arrangeret i samarbejde med et enigt byråd.

GIV ÅRHUS SMILET TILBAGE
STOP HATECRIMES
NEJ TIL RACISME
INGEN NAZISME I VORES BY

Demonstration
Lørdag d. 11. oktober kl. 13.00
Rådhuspladsen, Århus
Antiracistisk Netværk Århus

Hyldest til aggression og besættelse

Danmark skal flage for dræbte danske soldater, hvis det står til et flertal i folketetinget.

Det er tragisk og skammeligt, at Danmark således hylder danskere, som besætter andre lande i ulovlige krige, forsøger at diktere deres fremtid og myrder de lokale, der ikke vil finde sig i deres besættelse og terror og derfor gør modstand, som vi gjorde mod tyskerne.

Men det er naturligvis ikke overraskende, at de blodbesudlede krigspolitikere vil lade Dannebrog gå til tops for deres bevæbnede håndlangere, der ikke

tjener den almindelige danskers interesser. Han betaler over skattebilletten for deres krige, som gør Danmark til et angrebsmål og mere usikkert, mens sygehuse, plejehjem og skoler efterhånden ligger i ruiner.

Sammen med den klækkelige lønhøjelse, som de uniformerede mordere har i udsigt, vil krigspolitikerne med flagdagen forsøge at tiltrække flere "idealistiske unge" for at kunne fortsætte deres krigsvanvid. Så flage? Aldrig i livet!

Af Carsten Kofoed
Frit Irak Blog

Spåkonen

*som fremmanede ånder og andre skabninger
i levende lys, og andet trolldtøj, -
mistede helt grebet og styringen
og alt endte i kaos og uorden,
da maningen fremskaffede et tåget og sløret
billede
der fremstod som den store smaddermand af alt
offentlig regi, - A.F. Rasmussen.*

N.B.

VKO-aftale skal lægge låg på debat om EUs stigende magt

Med aftalen med regeringen er Dansk Folkeparti, som ellers var fare op som en løve over EUs overhøjhed over det danske folketing, faldet ned som et lam. Det konstaterer Folkebevægelsen mod EU.

- For Folkebevægelsen har sommerens debat ikke handlet om den ene eller anden udlændingepolitik, men om det er EU eller det demokratiske valgte folketing, som bestemmer politikken i Danmark, udtaler Søren Søndergaard medlem af EU-parlamentet for Folkebevægelsen mod EU.

- Vi har set EU-domstolens seneste domme mod strejkeretten og på udlændingeområdet som en sørgelig dokumentation af, at EU får mere og mere magt, mens befolkningerne i de enkelte lande for mindre og mindre at skulle have sagt, siger Søren Søndergaard og tilføjer:

- Med dagens aftale ønsker regeringen og Dansk Folkeparti at lægge låg på denne meget vigtige debat for i stedet at snakke endnu flere stramninger på udlændingeområdet. Men debatten om EUs magt er kommet for at blive. Folkebevægelsen vil sørge for at den kommer til at indtage en central rolle i valgkampen op til valget til EU-parlamentet i 2009. Vi er sikre på, at flertallet af den danske befolkning ikke ønsker mere magt til EU.

Folkebevægelsen mod EU

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

Aktivister vil lukke Sandholm

Tusindvis af ulydige borgere vil den 25. oktober i en kæmpe civil ulydighedsaktion lukke Sandholmlejren. Initiativet Luk Lejren, som står bag den spektakulære aktion, har forberedt aktionen i flere måneder.

”Når vi den 25. oktober tager til Sandholmlejren, er det for at lukke den” siger Anna Bågø, talsperson for Luk Lejren: ”Vi tager sagen i egne hænder, fordi vi som borgere ikke kan leve med den måde vores medborgere, der er indsat i lejren, bliver behandlet på”.

I Luk Lejren er der allerede flere hundrede aktive ulydige borgere, som de sidste par måneder har lagt slagplaner for, hvordan lejren skal lukkes. Samtidig har initiativet allerede trykt tusindvis af plakater, klistermærker og flyers, som vil blive spredt ud over København og resten af landet i løbet af weekenden. Dertil vil Luk Lejren udgive en avis i et stort oplag og lancere flere internetkampagner.

* ”Målet er at mobilisere så mange ulydige borgere til aktionen som muligt”, udtaler Pil Christensen fra Luk Lejren og fortsætter:

* ”Planen er, at vi vil fjerne det hegn, som omgiver Sandholm, og samtidig lukke den kontrolpost, som registrerer og kontrollerer lejrens beboere.”

* ”Den 25. oktober indtager vi Sandholmlejren med musik, teater og folkekøkken og går ikke hjem, før hegnet er klippet og kontrolposten lukket.”

I forhold til spørgsmålet om hvad initiativet vil gøre, hvis politiet prøver at stoppe dem, fortsætter Anna Bågø:

”Vi har tænkt os at være så mange, at politiet ikke kan stoppe os. Samtidig har vi rigtig mange kreative ideer på tegnebrættet. Vi mener det alvorligt – vi lukker Sandholmlejren!”

Forholdene i Sandholm er racisme

”I Sandholmlejren sidder vores medborgere uden de mest basale borgerrettigheder. De får frataget alle muligheder for at handle i deres eget liv. Forestil dig at du ikke må arbejde eller uddanne

Bedsteforældre for asyl i aktion

dig og at andre borgere er ansat til at kontrollere dig og sørge for at du ikke gør det. At du ikke selv bestemmer hvornår du vil spise, at du ikke selv må lave mad? Sådan er tilværelsen i Sandholmlejren. Beboerne lever under eksistensminimum og med usikkerhed og frygt for hvad der skal ske i morgen,” udtaler Anna Bågø.

”Vi mener faktisk, at den forskelsbehandling og diskriminering, som finder sted i Sandholmlejren og i danske asylsystem er udtryk for racisme,” udtaler Pil Christensen og fortsætter:

”Asylansøgere er jo ikke turister på gennemrejse. Mennesker flygter ikke for sjov. Det tager i gennemsnit fire år at behandle en asylansøgning. Asylansøgere er medborgere, som bor og lever her, blot uden nogen af de rettigheder og privilegier som vi andre nyder”.

I Danmark er der parlamentarisk flertal for den førte asyl- og udlændinge politik. Til det svarer Anna Bågø:

* ”Når flertallet krænker minoriteters rettigheder, og diskriminerer og forskelsbehandler vores medborgere, ser vi det som en borgerpligt at handle ulydigt.”

Røde Kors skal trække sig

”Det kan godt være at Røde Kors er en humanitær organisation. Men Røde Kors er lige nu med til at legitimere et umenneskeligt og uanstændigt asylsystem,” siger Pil Christensen og fortsætter:

”Det her er en mulighed for at Røde Kors til at sige fra. Vi forventer at de vil hjælpe os med at lukke lejren”.

Pil slutter:

”Pointen ved den her aktion er, at man kan handle mod racisme og diskri-

mination af vores medborgere. Vi opfordrer Røde Kors’ medarbejdere og alle andre, der arbejder i Sandholm, til at udvise civil ulydighed og lade være med at udføre deres arbejde. Hjælp os i stedet med at indrette folkekøkkener og rive hegnet ned”.

Hjemmeside: luklejren.dk

OKTOBER BOGBUTIK

København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50
Man til fre 16 – 19

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

Ligelønskommissionen

8½ uges konflikt på det offentlige område i foråret var en kæmpe manifestation, der i hele befolkningens øjne fik slået fast, hvor slemt det står til med løn og arbejdsforholdene i denne store sektor:

- *Respekt for faget. Flere hænder. Mere i løn*, gjaldede det fra 100.000'er af sosu-hjælpere, -assistenter, sygeplejersker, pædagoger, lærere og andre.

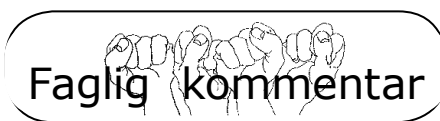
Der var ingen tvivl i sindene: Kravene skulle indfries! Det var ikke kun en isoleret kamp for de ansattes interesser. Det gjaldt dybest set retningen for et sundhedsvæsen, som Danmark en gang har pralet af at være verdens bedste – i modsætning til de senere årtiers privatisering, der er overladt til de rige eller til sygeforsikrede. Det er så vigtigt for vores nuværende nyliberale regering at styrke den fortsatte privatisering, at de tvinger patienter med lang ventetid over på de private hospitaler, hvilket koster det offentlige behandlingssystem ufattelige summer, da de kaster penge efter patienten.

Strejkekravene var vendt mod denne udvikling – til fordel for folkesundheden. Meningen var at gøre løn og arbejdsforhold attraktive for de kommende erhvervsdygtige. Flugten fra faget skulle vendes. Beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen var kold:

- *Vi importerer sygehjælpere fra Polen og Portugal.*

I øjeblikket er der helt andre boller på suppen, idet hele regeringen forcerer en arbejdsmarkedsreform igennem netop byggende på udsagnet om ”mangel på arbejdskraft”. Det er på linie med Nyrups myte om ældrebyrden, nu blevet Fogh's myte at snakke om en *arbejds*mangel på arbejdskraft. Med over 800.000 personer i den erhvervsaktive alder udenfor arbejdsmarkedet og i en situation, hvor massefyringer fra alle brancher sættes igennem som en følge af den kapitalisti-

Danmark er stadig næstsidst på en liste af lande, som vi ligelønmæssigt kan sammenligne os med

ske krise, taler regeringen om mangel på arbejdskraft.

Sundhedskartellet, FOA's, BUPL's og andre offentlig forbunds medlemmer kan stadig kigge i vejviseren efter den nødvendige arbejdskraft. Regeringen har bevidst forårsaget denne situation med de kummerlige arbejdsforhold og mangel på uddannelsespladser til disse områder. Her ligger hunden begravet.

De offentlige ansatte fik heller ikke ved overenskomsten det resultat, som de havde fortjent. Det fik måske det mindst mulige, som de faglige topforhandlere og forrædere kunne indgå – taget den voldsomme mobilisering og opbakning i betragtning.

Det er allerede en offentlig hemmelighed, at de – fra forbundslederne – så højt besungne lønstigninger er mere end spist om af den nuværende inflation. Der er kun reallønsfald tilbage. Formand Palle Nielsen for FOA's Social- og Sundhedsafdelingen udlægger teksten således:

- *Lønkampen har fået et helt andet perspektiv. Inflationen er i fuld gang med at spise lønstigningerne.*

Palle Nielsen fortsætter:

- *Så lønkampen fortsætter, og vi kan allerede nu begynde at forberede os til lønslaget i 2011.*

For et par måneder siden kunne han ikke få armene ned i begejstring over resultatet, hvorfor han gjorde sit til at overbevise medlemmerne om det nødvendige i at stemme JA til sejrresulta-

tet. Nu er armene så sandelig kommet ned; men der 3 år til næste kamp. Det er for sent, Palle!

Frem til 2011 sættes alle sejl ind på arbejdet i regeringens nye ligelønskommission, som fagtoppen gjorde et stort nummer ud af at få realiseret under konflikten. Hvert af forbundene har forskellige forbehold og kritikker overfor den nedsatte kommission, som ledes af finansminister Lars Løkke Rasmussen; men i det store og hele er de tilfredse:

- *Det er en stor sejr for Sundhedskartellet, at regeringen nu er klar til at nedsætte en Lønkommission, der bl.a. skal sammenligne lønninger mellem den offentlige sektor og private sektor, udtaler sygeplejerskerne formand Connie Kruckow.*

De øvrige forbundsformænd bakker hendes positive holdning op.

Regeringen har imidlertid andre dagordener med nedsættelsen af kommissionen: For det første pudses deres image af overfor ansatte og borgere om en samarbejdsvilje med fagbevægelsen. For det andet har regeringen helt bevidst meldt klart ud, at der ikke følger penge med i kommissionens arbejde, hvorfor ligelønnen er forsvundet fra horisonten, inden kommissionen overhovedet er trådt i kraft. Endelig har regeringen åbnet for at kommissionen kan behandle meget andet end ligeløn. Således skal der blandt andet diskuteres ”ledelsesrum”, hvilket for nuværende er en lidt udefinerlig boble; men sagtens kan vise sig at være et solidt spark bagi til de ansatte.

Tilbage står, at Danmark stadig er næstsidst på en liste af lande, som vi ligelønmæssigt kan sammenligne os med.

Hvem tør overlade genoprettelse af uligelønnen til Fogh's og Lars Løkke's kommission?